



Ο Επικούριος Απόλλωνας
Ο Ναός της Φιγαλείας

«Πολυάνδριον Ορεσθασίων μη θαύμαζε
Ξείνε, Αρκάδες εσμέν
Αυτόκλητοι γαρ θανάτου ελόντες
Φιγαλείσιν Ελευθερίην έδομεν»

Οποιος τιμά τις ρίζες του
τιμά τον εαυτό του



ΦΙΓΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΓΑΛΕΩΝ «Ο ΦΙΓΑΛΟΣ»



Αποψη της Φιγαλείας

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΓΑΛΕΩΝ «Ο ΦΙΓΑΛΟΣ» ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 3205
ΕΤΟΣ ΚΣΤ ΦΥΛΛΟ 213- ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2013 ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΟΛΩΜΟΥ 10-Τ.Κ. 10683 ΤΗΛ-ΦΑΧ 2103846795



Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Στις 25 του Μάρτη 2013 γιορτάζουμε την 192 επέτειο της Εθνικής μας Ανάστασης και της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας. Οι αγωνιστές του εικοσιένα με τα κατορθώματά τους αλλά και τις αδυναμίες τους, λίγοι έναντι πολλών, άοπλοι έναντι βαριά οπλισμένων αντιπάλων, μέσα σε κακουχίες και πείνα και κόντρα στην πολιτική των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, αλλά με άπειρο πάθος και άσβεστο πόθο για λευτεριά ξεσήκωσαν το υπόδουλο Έθνος και πέτυχαν την Ανάστασή του. Τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς βάραιναν τους ώμους τους, πολλές επαναστάσεις έκαναν με τον Ορλώφ, το Λάμπρο Κατσώνη, το Σούλι, τ' Άγραφα και μετά από ποταμούς με δάκρυ και αίμα, χάρισαν στις επόμενες γενιές των Ελλήνων, τη πολυπόθητη λευτεριά και ανεξαρτησία.

Τούτο το γεγονός γιορτάζουμε στις 25 του Μάρτη και αυτούς τους Αγωνιστές τιμούμε, που κατά χιλιάδες έδωσαν ότι είχαν και δεν είχαν κι αυτή την ίδια τη Ζωή τους «για του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδας την Ελευθερία».

Για λίγη ώρα ας αναλογιστούμε εκείνους τους καπεταναίους, τα παλικάρια και τους λόγιους που αγωνίστηκαν σκληρά και πολλοί έδωσαν και τη ζωή τους. Πλήθος αγωνιστών έχει να επιδείξει η ένδοξη Ιστορία του εικοσιένα και ενδεικτικά αναφέρουμε το Ρήγα Φεραίο, τον Αλέξανδρο & Δημήτριο Υψηλάντη, τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη, τον Νικηταρά, τον Μ. Μπότσαρη, τον Κατσαντώνη, τους Τζαβελαίους, τον Οδ. Ανδρούτσο, τον Αθ. Διάκο, τον Παπαφλέσσα, τον Κανάρη, τον Μιαούλη, τους Φιλικούς Παν. Αναγνωστόπουλο, Σκουφά, Ξάνθο, & Τσακάλωφ, τους Ιερολοχίτες του Δραγατσανίου, τους Μανιάτες, τους Σουλιώτες, τους Μεσολογγίτες, τους Ναουσαίους, τους Νησιώτες, του Φιλέλληνας και μυριάδες άλλους που σήκωσαν το ντουφέκι μαζί με το μπαϊράκι της λευτεριάς κι συνέτριψαν τον τύραννο, που τόσα χρόνια είχε καθίσει στο σβέρκο του ραγιά. Σε όλους αυτούς που μας χάρισαν τη γλυκιά μας Πατρίδα, την νεότερη Ελλάδα, ας αφιερώσουμε λίγα λεπτά και ας τους τιμήσουμε με σεβασμό και ευγνωμοσύνη αναφωνώντας:

Ζήτω η Εθνική μας Παλιγγενεσία, Ζήτω το 1821, Ζήτω οι αναρίθμητοι αγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης.

Μάρτιος 2013 Θόδωρος Ζάγκος

Η Συνεστίαση των μελών και φίλων του Συλλόγου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Κυριακή το μεσημέρι, Κυριακή των Απόκρεω, στις 10 Μαρτίου 2013, και ώρα 13.00, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΟΛΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ, ΤΙΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ & ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ, που θα γίνει στο Κέντρο – Ταβέρνα με την επωνυμία «ΣΤΕΚΙ της ΓΕΥΣΗΣ».
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΕΛ. 9



Η εκδήλωση για το κόψιμο της Πίτας

Την Κυριακή το μεσημέρι στις 20 Ιανουαρίου 2013, όπως έχουμε αναφέρει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, συγκεντρωθήκαμε όλοι οι συμπατριώτες, οι συμπατριώτισσες και οι φίλοι του ΣΥΛΛΟΓΟΥ, που είχαμε την ευχέρεια, στα Γραφεία του Συλλόγου μας για να κόψουμε τη βασιλόπιτα. Και όπως έχει καθιερωθεί παραδοσιακά και πραγματοποιείται κάθε χρόνο αυτή την εποχή, να ειδωθούμε, να ανταλλάξουμε ευχές και να το διασκεδάσουμε στα πλαίσια των δυνατοτήτων που παρέχει ο συγκεκριμένος τόπος και χρόνος.

Κατά κοινή ομολογία, η προσέλευση των συμπατριωτών, συμπατριωτισσών και φίλων ήταν αθρόα και έδωσε ζωντάνια, χαρά και ευχαρίστηση σ' όλους τους παρευρισκομένους.

Θα θέλαμε ν' αναφερθούμε σε καθένα ξεχωριστά, αλλά η πιθανότητα να παραλείψουμε κάποιον ή να κάνουμε λάθος ως προς την παρουσίαση του μας επιβάλλει να μην το επιχειρήσουμε. Οι φωτογραφίες σε διπλανές στήλες αποτελούν αδιάψευστους μάρτυρες για την παρουσία των συμπατριωτών, συμπατριωτισσών και φίλων και για το κέφι που επικράτησε και την ευχάριστη διάθεση όλων μας.



Συνέχεια στη σελ. 8

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ & ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Επειδή το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας, θα κυκλοφορήσει στο τέλος Μαΐου ή αρχές Ιουνίου 2013, δηλαδή μετά το Πάσχα, θα θέλαμε να διαβιβάσουμε γραπτώς από τώρα τις ΕΥΧΕΣ μας, σε όλους τους αναγνώστες της εφημερίδας μας για ΚΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ. Σας περιμένουμε όμως και στη την συνεστίασή μας, που θα γίνει με το καλό, την Κυριακή στις 10 Μαρτίου 2013, ν' ανταλλάξουμε Ευχές και προφορικά και πιστεύουμε όλοι θα θελήσετε να τιμήσετε την παραπάνω εκδήλωση του Συλλόγου μας με την παρουσία σας.
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.



ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο Παναγιώτης Γεωργίου Κανελλόπουλος (Κανελλος) & ο Ιωάννης Αναστασίου Κανελλόπουλος (Κανελλος), Προσέφεραν το ετήσιο ποσό των 300 δολαρίων ΗΠΑ έκαστος για την έκδοση της εφημερίδας στη μνήμη των Παναγιώτη, Γεωργίου, Αναστασίου & Δημητρίου (Τζιμη) Κανελλόπουλων.-

ΦΙΓΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ο Σύλλογος των απανταχού Φιγαλέων «Ο ΦΙΓΑΛΟΣ»

Εκδότης-Διευθυντής
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΑΓΚΟΣ

Συντακτική Επιτροπή
Όλα τα μέλη του ΔΣ

Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει τις απόψεις του συντάκτη του

Συνδρομές ετησίως
Ιδιωτών Εσωτερικού 15 ευρώ
Ιδιωτών Εξωτερικού 40 ευρώ
Οργανισμών, Συλλόγων,
Νομικών Προσώπων 25 ευρώ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
«MELLOW GRAPHIC ARTS
ΜΕΤΑΞΙΑ Π. ΣΜΑΪΛΗ»
ΤΗΛ. 6943551683
email:mellowarts@hotmail.gr

Ενημερωτική στήλη με ειδήσεις και ειδησούλες

Κατάσταση του δρόμου από το χωριό προς τα Πλατάνια και το Κοπανάκι.

Ο δρόμος αυτός από το χωριό προς τα Πλατάνια – Κοπανάκι ή Κυπαρισσία και αντίστροφα έκλεισε για λίγες μέρες, κατά το μήνα Δεκέμβριο, από κατολισθήσεις των βράχων και των χωμάτων λόγω των έντονων βροχοπτώσεων, αλλά αποκαταστάθηκε άμεσα. Επί πλέον οι Δημοτικές Αρχές της Ζαχάρας, με την παρέμβαση του Αντιδημάρχου από το χωριό μας Γιώργου Ζάγκου, διέθεσαν το αναγκαίο αμμοχάλικο και έστρωσαν το τμήμα του δρόμου από τη πλευρά της Αρχαίας Φιγαλίας στο τμήμα, από εκεί που έχει φύγει η άσφαλτος έως τη γέφυρα στη Νέδα. Κατ' αυτόν τον τρόπο διευκολύνθηκε η διέλευση των οχημάτων και η εξυπηρέτηση των χωριανών και των επισκεπτών του χωριού μας.

Επειδή όμως το θέμα του δρόμου αυτού, που εξυπηρετεί τα μέγιστα την περιοχή, είναι πιθανόν να έρχεται στο προσκήνιο μετά από κάθε κακοκαιρία, επιμένουμε να κάνουμε έκκληση προς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής και τις Περιφέρειες Πελοποννήσου – Περιφερειακή Ενότητα Μεσσηνίας και Δυτικής Ελλάδος- Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας, να προχωρήσουν το συντομότερο δυνατό στη μελέτη και εγκατάσταση ενός συρμάτινου πλέγματος, που θα μπορεί να συγκρατεί τις πέτρες και τα χώματα, για να γίνει πιο ασφαλής η προσπέλασή του. Τουλάχιστον να διασφαλίσουν τα πιο επικίνδυνα σημεία του δρόμου, για να προστατευτούν οι άνθρωποι και τα οχήματα που διέρχονται από αυτό τα σημεία. Την έκκληση αυτή, όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο, θα την έχουμε σε

κάθε φύλο τούτης της εφημερίδας.

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου Ολυμπίων

Την Κυριακή το μεσημέρι, στις 3 Φλεβάρη 2013, στα γραφεία του Συλλόγου μας «ΦΙΓΑΛΕΩΝ», που διατέθηκαν ύστερα από αίτημα και απόφαση του Δ.Σ., πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση των μελών του Συλλόγου Ολυμπίων και οικονομικός και διοικητικός απολογισμός του Δ.Σ. για τη διετία 2011-2012 και ταυτόχρονα η εκδήλωση για την κοπή της πίτας του ως άνω Συλλόγου. Συγκεντρώθηκαν περισσότερα από 50 άτομα και ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Κων/νος Βλάμης, αφού έκοψε την πίτα, παρουσίασε τον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό και ζήτησε και έλαβε παμψηφεί την έγκριση τους, από τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Ολυμπίων. Μαζί με την πίτα διατέθηκαν πίτες, πιτάκια και άλλες λιχουδιές, που έφτιαξαν οι κυρίες του Συλλόγου, και τα οποία μαζί με το καλό κρασί και τα υπόλοιπα ποτά, έκαναν ζεστή και χαρούμενη την ατμόσφαιρα.

Αγροτικές Κινητοποιήσεις.

Οι αγρότες, ιδίως της Κεντρικής και Βόρειας Ελλάδος βρίσκονται σε αναβρασμό με αιτήματα, τα οποία δεν μπορεί να ικανοποιήσει η Κυβέρνηση.

Για το λόγο αυτό έχουν παρατάξει τα τρακτέρ τους σε κόμβους κοντά στην Εθνική οδό Αθηνών Θεσσαλονίκης, στην Εγνατία οδό και σε άλλους δρόμους των νομών Βοιωτίας, Φθιώτιδας, Εύβοιας, Μαγνησίας, Λάρισας, Ημαθίας, Σερρών, Δράμας, Καβάλας και αλλού και είναι έτοιμοι εφόσον το Πανελλαδικό Συντονιστικό όργανο

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

1.ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΑΓΚΟΣ Πρόεδρος	ΤΗΛ. 6974589616 & 210 7642425
2.ΝΤΙΝΑ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ- ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Αντιπρόεδρος Α	ΤΗΛ. 210 6420340 & 6938654932
3. ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΙΝΤΖΟΣ Αντιπρόεδρος Β-Θέματα ΦΙΓΑΛΕΙΩΝ	ΤΗΛ. 210 2464150
4. ΕΛΛΗ ΜΟΥΡΑΤΗ Γραμματέας	ΤΗΛ. 210 2519364
5. ΠΑΝΟΣ Α. ΦΑΣΣΑΡΗΣ Ταμίας	ΤΗΛ. 6977600007 & 210 8839384
6. ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Μέλος	ΤΗΛ. 211 4056883
7. ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ.ΚΑΛΔΕΡΗΣ Μέλος	ΤΗΛ. 210 3473050 & 6977522303
8. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΩΤΣΙ'ΟΠΟΥΛΟΣ Μέλος	ΤΗΛ. 210 2929792 & 6974044350
9. ΣΩΤΗΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ Μέλος	ΤΗΛ. 69 82173742
10. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Γεν. Γραμματέας	ΤΗΛ. 6974914579



των αγροτών αποφασίσει, να προβούν στο κλείσιμο δρόμων και των εθνικών οδών ή να μεταχειριστούν και άλλες μορφές αγώνα.

Η κατάσταση είναι δύσκολη γιατί τα εισοδήματα περιορίζονται μέρα με τη μέρα ενώ η φόροι και η τιμές των ειδών βασικής ανάγκης και για τους παραγωγούς αγρότες και για τους καταναλωτές αυξάνονται αντί να μειώνονται. Από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ο αναπληρωτής Υπουργός κ. Χαρακόπουλος, είπε πως οι αγρότες έχουν τα δίκια τους, αλλά οφείλουν να συνειδητοποιήσουν τα δημοσιονομικά περιθώρια της χώρας. Σε αναμονή για τα παραπέρα.

Σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

Μεγάλες αλλαγές φέρνει στην ανώτατη εκπαίδευση το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» που εφαρμόζει το Υπουργείο Παιδείας. Συγχωνεύονται έξι Πανεπιστήμια, ενώ τα Τμήματα από 137 γίνονται 117. Επίσης Συγχωνεύονται δύο ΤΕΙ, ενώ τα Τμήματα από 153 γίνονται 84. Τα Τμήματα που λειτουργούσαν στις πόλεις Αγίου Νικολάου, Αιγίου, Αμαλιάδος, Αργοστολίου, Βέροιας, Έδεσσας, Ιεράπετρας, Λευκάδας, Λιβαδειάς, Μουδανιών, Νάουσας και Ναυπάκτου καταργούνται ή συγχωνεύονται. Στην Αττική δημιουργείται το ομόσπονδο Πανεπιστήμιο «Αδαμάντιος Κοραΐς», στο οποίο θα ενταχθούν το Πάντειο Πανεπιστήμιο, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο Πειραιά, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο και το Οικιακής Οικονομίας-Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο. Τα Πανεπιστήμια: α) Στερεάς Ελλάδος εντάσσεται στο Θεσσαλίας ή και στο νέο «Αδαμάντιος Κοραΐς», β) το Δυτικής Ελλάδας στο Πατρών και γ) το Δυτικής Μακεδονίας στο Αριστοτέλειο και το

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Στο χώρο των Τ.Ε.Ι. δημιουργείται το Αττικό ΤΕΙ, με συνένωση των ΤΕΙ της Αθήνας, του Πειραιά και της ΑΣΠΑΙΤΕ/ΣΕΛΕΤΕ και συγχωνεύεται το ΤΕΙ Ιονίων Νήσων με τα ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας.

Από το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» δεν επηρεάζονται οι Στρατιωτικές Σχολές, οι Εκκλησιαστικές Σχολές και οι Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών.

Είναι βέβαιον πως από την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά που αρχίζει το Σεπτέμβριο θα μειωθεί και ο αριθμός εισακτέων φοιτητών/σπουδαστών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Εκλογές για την ανάδειξη Προέδρου Δημοκρατίας στην Κύπρο.

Την Κυριακή 17 Φλεβάρη τρέχοντος έτους διεξάγεται στην Κύπρο ο πρώτος γύρος για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Σε περίπτωση που δεν θα συγκεντρώσει κάποιος υποψήφιος την απαιτούμενη πλειοψηφία, δηλαδή 50% + 1, θα υπάρξει και δεύτερος γύρος που θα γίνει την επόμενη Κυριακή στις 24 Φλεβάρη 2013.

Ο Σημερινός Πρόεδρος κ. Χριστόφιας, δεν έχει θέσει υποψηφιότητα για την προεδρία και σε πρόσφατη συνάντηση με την ηγεσία της Ελλάδος, εξέφρασε την πικρία του για την συμπεριφορά Ευρωπαίων ηγετών έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ετοιμάζεται νέος νόμος για τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες.

Από το Υπουργείο Εργασίας διέρρευσαν πληροφορίες πως ετοιμάζεται νέος νόμος για τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες. Επίσημα από το Υπουργείο δεν επιβεβαιώθηκαν οι σχετικές πληροφορίες αλλά ούτε και διαψεύστηκαν. Υπήρξε όμως δήλωση, προφανώς του Υπουργού, με την οποία υποστηρίζεται πως ήλθε η ώρα ν' ανοίξει σχετική συζήτηση. Από τους εταίρους της Κυβέρνησης τόσο η ΔΗΜΑΡ όσο & το ΠΑΣΟΚ δήλωσαν πως εκφράζουν την πλήρη αντίθεσή τους, στην πιθανή τροποποίηση των υφισταμένων διατάξεων.

Παραίτηση του Πάπα Βενέδικτου ΙΣΤ'.

Ο Προκαθήμενος της Καθολικής Εκκλησίας Πάπας Βενέδικτου ΙΣΤ' ,δήλωσε πως θα παραιτηθεί από τη θέση του Προκαθημένου της Καθολικής Εκκλησίας την 28η Φεβρουαρίου τρέχοντος έτους μετά από 8 χρόνια θητεία. Επικαλέστηκε πως λόγω της μεγάλης ηλικίας του, είναι 85 χρόνων, δεν μπορεί ν' ασκήσει επιτυχώς τα καθήκοντά του. Η είδηση ξένισε πολλούς Καθολικούς και όχι μόνο σ' όλο τον κόσμο, που παρατήρησαν ότι παραίτηση Πάπα έχει να συμβεί από το έτος 1415 που παραιτήθηκε ο Πάπας Γρηγόριος ο Ζ'.

Το παράδειγμά του όμως, καλό είναι να αποτελέσει μπούσουλα και για κάποιους εραστές της εξουσίας που δεν την εγκαταλείπουν μέχρι να τους παραλάβει ο Άγιος Πέτρος, εντός και εκτός χώρας.-

Με νέα μορφή θα εκδίδεται η Εφημερίδα του Συλλόγου μας

Το φύλλο της εφημερίδας που κρατάτε στο χέρι σας, όπως θα διαπιστώσετε, είναι διαφορετικό από το προηγούμενο. Οι διαστάσεις του είναι πιο μικρές δηλαδή είναι 25X35 εκατοστά, αντί 29X43 και βεβαίως αν χρειαστεί, πιθανόν να είναι και με λιγότερες σελίδες.

Με απόφαση του Δ.Σ., η εφημερίδα του Συλλόγου μας θα συνεχίσει να βγαίνει κάθε τρίμηνο και θα εκδίδεται όμως σε μικρότερο μέγεθος, όπως ακριβώς αυτό το φύλλο.

Οι λόγοι που μας οδήγησαν σε αυτή την απόφαση είναι οικονομικοί, δεδομένου ότι η έκδοση σε μεγαλύτερο μέγεθος στοίχιζε, επί πλέον κάθε φορά περισσότερο από 250 ΕΥΡΩ την τριμηνία και συνολικά 1.000 ΕΥΡΩ ετησίως.

Με την έκδοση της εφημερίδας στην παρούσα μορφή το συνολικό ετήσιο κόστος έκδοσης και διακίνησης (ταχυδρ. τέλη) της εφημερίδας θα περιοριστεί σε λιγότερα από δύο χιλιάδες ΕΥΡΩ.

Η κρίση που ταλανίζει τη χώρα μας, επηρέασε βαθύτατα και το Σύλλογό μας, συνεπώς είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμόσουμε τη δράση μας και τις ανάγκες μας στα δεδομένα της γενικότερης οικονομικής κατάστασης που επικρατεί στην Ελληνική Κοινωνία.

Εξυπακούεται ότι μέριμνα μας είναι και θα είναι, η κατά το δυνατόν καλλίτερη ενημέρωση και παρουσίαση των θεμάτων που απασχολούν το Σύλλογό, τους συμπατριώτες και τους φίλους μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας.



Η ΜΙΚΡΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΦΙΓΑΛΕΩΝ

Ρεπορτάζ του «Κανένα»



ΟΠΛΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΑΤΙΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΛΙΟ. ΑΣ ΓΕΛΑΣΟΥΜΕ ΛΙΓΟ...

Η Βουλή των Φιγαλέων

Σύνδεση με τα Προηγούμενα

Η απόφαση για την αναστολή των εργασιών της Βουλής, Έφερε νευρική και μια φαινομενικά ατελείωτη απραξία. Αλλά το αύριο τι σου επιφυλάσσει για να δεις, Όσα και αν διαβάσεις, μαντικά και από δήθεν ειδικούς, βιβλία, Δεν έχει γίνει μπορετό, μόνο προβλέψεις κάνεις Και ως νοήμων άνθρωπος, ούτε στοιχήμα, το τι θα συμβεί δεν βάνεις.

Και να που πολλά απρόβλεπτα, ο Γιώργης, στον Θιοχάρη θα ανακοινώσει, Την στιγμή που εκείνος είχε ανοίξει την καρδιά του και είχε παραδώσει, Στην κρίση της γυναίκα του, τον προβληματισμό του, Όπως κάνει ο καθένας μας, συχνά, στον άνθρωπό του.

Η Επίσκεψη του Γιώρη

Και ενώ Ο Θιοχάρης και η Γυναίκα του συνέχιζαν, αυτά να κουβεντιάζουν, Σε μια ζεστασιά, αρχέγονα απλοϊκή, που χρόνια την μοιράζουν, Ο Γιώργης ακούστηκε να καλεί, απέξω τον Θιοχάρη «που είσαι Πρόεδρε, εδώ γίνεται χαμός και συ δεν το έχεις πάρει χαμπάρι;» «Πλακώσανε τα κανάλια, εφημερίδες, ράδια, Ήλθανε ξένοι ανταποκριτές και όλοι ζητούνε άδεια, Να φωτογραφηθούμε στην Βουλή, μαζί σου να μιλήσουν. Την αναστολή των εργασιών της Φιγαλικής Βουλής, ζητούν να αναλύσουν. Φαίνεται, ότι η απόφαση μας αυτή, είχε μεγάλη απήχηση, πάταγο έχει κάνει, Ντόπια και ξένα 'αφεντικά' πρέπει να έχει τρελάνει!»

Η Συνέχεια ..

Η Αντίδραση του Θιοχάρη

Σαν κεραυνός που αναπάντεχα πέφτει το Καλοκαίρι, Σαν βράχος που κατρακυλά, νύχτα σε ρεματιά, Τα λόγια του Γιώρη αναμινυόμενα, με το δροσερό αγέρι, Σκορπίζουν, στο άκουσμα τους, έναν ανεξήγητο φόβο και παγωνιά.

Σαν αίλουρος Πετάχτηκε ο Πρόεδρος επάνω, Λες και «σβούγκος», τότε τσίμπησε στο μαλακό του αυτιού, Ασυναίσθητα μονολόγησε : και τώρα τι θα κάνω; Ανοίγοντας ταυτόχρονα την είσοδο του σπιτιού.

Ο Γιώργης μπαίνει βιαστικός, δείχνει αλαφιασμένος. Καταλαβαίνει όμως ότι διέκοψε, μια τρυφερή σκηνή. Ζητάει συμπάθιο γι αυτό, τι κι αν είναι φουρκισμένος, μπορεί να ξεχωρίσει τις στιγμές, μπορεί να αντιληφθεί!

«Καλημέρα Θιοχάρα, συμπάθιο ζητάω, με τι βροντοφωνάρες μου, σας έσκιαξα θαρρώ... τα γεγονότα όμως τρέχουν και με το ζόρι κρατάω, δημοσιογράφους και περίεργους... να μην έλθουνε εδώ»!!

«Αφέντη Γιώρη, μην σε κλετίζεστε, δεν είμαστε δα και παιδιά.. εξάλλου Μαθημένοι από αυτά είσαστε, Όσοι μπλεκόσαστε με τα Κοινά»

Τον χρόνο αυτόν χρειάζονταν, ο Θιοχάρης να συνέλθει, Ρωτάει στον Γιώρη να του πει, όλα από την αρχή, Ποιοί και από πότε στο Χωριό μας, απρόσκλητοι, έχουνε έλθει, δεν πρέπει τώρα να βιαστούν, αλλά να κινηθούν, με σύνεση και προσοχή.

Η Ενημέρωση Από τον Γιώρη

«Πρόεδρε, πες μου αν περιμένεις, πως η αποκοτιά μας, Να αναστείλουμε της Φιγαλικής Βουλής, όλες τις εργασίες Θα έκανε τόσο πάταγο, που θα έφερνε κοντά μας, Αυτούς που «στα παράθυρα», μας φλομώνουνε, με ανούσιες ιστορίες;

Δεν του απήντησε ευθύς, ο βλοσυρός Θιοχάρης Ένας κόμπος τότε κράταγε ακόμα στον λαιμό, Μαζί με Ανάμεικτα συναισθήματα, που διάλεξε εσύ να πάρεις, και να μας πεις, σε τέτοιες στιγμές, ποιο είναι το σωστό.

-Γιώρη, αν σου έλεγα ότι δεν το είχα σκεφτεί, μεγάλος θα ήμουν ψεύτης,

Σαν φόβος και ελπίδα μαζί, μου περνάγανε από στο μυαλό. Μα αμέσως το κεφάλι κούναγα και έλεγα, τι σκέφτομαι «Ο θεομπέχτης»; Πάει, Τα λογικά μου έχασα, μάλλον θα τρελαθώ !

Ας έλθουμε όμως γρήγορα σε αυτά που έξω συμβαίνουν, Κάποια σκέψη θα έκανες, ερχόμενος εδώ, Πες μου εσύ την σκέψη σου και άστους να περιμένουν, Λίγο «σασπένς» στο θέμα χρειάζεται, ας κερδίσουμε καιρό.

-Θιοχάρη ας πάμε στο Χάλασμα και εκεί να τους μιλήσεις, δηλώσεις λίγες και λιτές να κάνεις, για το κλείσιμο της Βουλής, Το μήνυμα που πρέπει να σταλθεί, αυτό που πρέπει να τονίσεις, Είναι, « ότι δεν ανεχόμαστε εμείς, ως Έλληνες και Φιγαλείς Να απαξιώνουν τους ιερούς Θεσμούς μας, ασύστολα οι Ξένοι, Να γράφουνε, χωρίς αιδώ, στα αρκουδοσαρουνά τους, Κάθε πρόταση ή απόφαση, Δημοκρατικά παρμένη, Εξαθλώνοντας ταυτόχρονα όλους του Έλληνες, για τα συμφέροντά τους.

Ακόμα πρέπει να τους τονίσεις, ότι, αν αυτή μας την πράξη Την μιμούντο όλοι οι Έλληνες, πολλά θα είχανε αλλάξει»

Η Θέση του Προέδρου

-Καλά ρε Γιώρη εσύ τα λες, Αυτοί όμως τι θα πράξουν; Μήπως και μας μπερδέψουνε, μαθές Και άλλα, αντί άλλων γράψουν;

Μήπως, θα ήταν καλλίτερο, μια γραπτή δήλωση να βγάλουμε; Δείχνοντας, σοβαρότητα, σεμνότητα, σοφία, Να πούμε αυτά που προανέφερες και ότι άλλο βάλομε, Που να περνούν το μήνυμα, αλλά να έχουν ζουμί και ουσία; Φοβάμαι επίσης μήπως κάποιοι πουν, ότι είμαστε ξεπασμένοι, Αν πάμε για Φωτογραφίες στην Φιγαλική Βουλή, δηλώσεις κλπ. Καλλίτερα μετριοπαθείς, ότι αυτό σημαίνει! Γι αυτό κάθισε να γράψουμε την ανακοίνωση, οι δυο μας, εδώ πα.

Του Γιώρη δεν του άρεσε, του Προέδρου η Θέση, Αλλιώς τα είχε φανταστεί, αλλιώς τα είχε σκεφτεί. Τον εαυτόν του φανταζότανε να φιγουράρει σε φωτογραφίες στην μέση, Στα «σαλόνια» των εφημερίδων και σε Κανάλια και τώρα να κρυφτεί;

Δεν είπα όμως τίποτα, κάθισε στο τραπέζι, Η δε Θιοχάρα, έφερε μολύβι και χαρτί Ο Πρόεδρος συνέχιζε, το κομπολόι του, αμήχανα, να παίζει, σαν κάτι να μην του πήγαινε καλά , κάπου να είχε μπερδευτεί.

Οίνος Ευφραίνει καρδιά Ανθρώπου

Γυρνάει και λέει στην Γυναίκα του, που τον κοίταζε, με απορία, Λίγο κρασί φέρε κυρά, γιατί σαν εξωγήινο με τηράς; Ο οίνος, όχι μόνο ευφραίνει, όπως λεν, του ανθρώπου την καρδιά, Αλλά λύνει και την γλώσσα σου, όταν σε άγνωστους μιλάς.

Η Θιοχάρα, που το περίμενε, το τσουκάλι αρπάζει και τρέχει στο βαγένη, Ο δε Πρόεδρος άρχισε να γράφει στο χαρτί, «Εν Φιγαλεία.. πόσες ο Μήνας έχει σήμερα; να.. δεν είπα δεν μου βγαίνει.. Τα αφήνω όλα, το λοιπόν, μέχρι που να 'λθει το θεόσταλτο κρασί..»

«Άσε Πρόεδρε, μη μπερδέυεσαι, με την ακριβή Ημερομηνία», Λέει ο Γιώργης με σιγουριά, « μπες αμέσως σε αυτά που έχεις για να πεις», Πολύ καλά ξεκίνησες « Εν Φιγαλεία, Χειμώνας του 2013, Ενημερωτική Ανακοίνωση της Φιγαλικής Βουλής»

Να σου και η Θιοχάρα, φέρνει το Κοκκινέλι τρία ποτήρια και τυρί, πρόβιο, από το βαρέλι, Ζεστή κουλούρα που άχνιζε, μόλις από το φούρνο βγαλμένη Βλέπει ο Γιώρη και μονολογεί, τι άλλο θα μπορούσε η ανθρώπινη ψυχή, τέτοιες στιγμές, να περιμένει;

Κερνάει στα ποτήρια τους, βάζει και στο δικό της Και σαν καλή αρχόντισσα, λέει κοιτάζοντας τον άνθρωπό της. «Ήλθε η ώρα να αποδειχθείτε άξιοι στην εμπιστοσύνη, Που ολόκληρη, η Φιγαλική κοινωνία, τόσα χρόνια σας δίνει!»

Ο Θιοχάρης εκοκκίνησε, με σαν τον καλό νοικοκύρη, Είπε και αυτός τσουγκρίζοντας, με τους άλλους το ποτήρι. **Δηλώνω, πως μοναδικός μας γνώμονας, σε κάθε απόφαση και πράξη,**



Είναι το κοινό καλό και αυτό τίποτα δεν μπορεί να το αλλάξει!!

Ο Γιώρης επικρότησε και το ποτήρι αδειάζει,
Ο δε Θιοχάρης γρήγορα, από άλλο ένα βάζει.
Να δεις τώρα η γλώσσα μας που θα πηγαίνει σαν το ροδάνι,
Λέει με αυτοσαρκασμό, στραγγίζει το ποτήρι ,και ακόμα ένα βάνει!

Γράψε λοιπόν Γραμματικέ, στο Γιώρη παραγγέλνει
Και βγάλε από τον μυαλό, την σκέψη που σε βολοδέρνει.
Θα πάμε και στο Χάλασμα, θα φωτογραφηθούμε
Και πέραν από τα γραφόμενα και άλλα θα τους πούμε...
Με λογική, όμως και σύνεση, διότι, ναι είναι ευκαιρία
Να ακουστεί η εναγώνια φωνή, που βγάζει η Επαρχία.

Η Γραφή Ανακοίνωση

Ο Γιώρης πήρε το χαρτί και τον κονδυλοφόρο
Και έγραφε με καλλιτεχνικά γράμματα, για να κερδίζει χώρο,
Ώστε πολλές σελίδες να μην βγει, η ανακοίνωσή τους,
Αλλά να κάνει κατανοητή την συλλογιστική, για την απόφασή τους.

«Εμείς εδώ οι Φιγαλείς, στα άγωνα και ιερά, που μεγαλώσαμε μέρη,
Χιλιετίες ζούμε με λιγοστό ψωμί, αλλά με καθαρό αγέρι.
Για να επιβιώσουμε εξαναγκαστήκαμε βαλανοφάγοι να γίνουμε, ακόμα
και με το αίμα μας ριζώσαμε, το δέντρο της λευτεριάς, στο αγιασμένο τούτο χώμα

Η ανέχεια δεν μας τρόμαζε, ήμασταν μαθημένοι,
Αλλά όμως όπως και ο περήφανος Αετός, σβήνει , αργοπεθαίνει
Όταν του κόψουν τα φτερά, τον πάρουν σε αιχμαλωσία,
Στερώντας του, την ανεκτίμητη, σε αυτόν ελευθερία.

Έτσι Και εμείς, ως «Αρκάδες που είμαστε», ατίθασοι και ελεύθεροι γεννημένοι,
Δεν μπορούμε να αναπνεύσουμε και μας αργοπεθαίνει,
Να συγκεντρωθούμε στην Φιγαλική Βουλή, τον Χώρο, τον ιερό
Και να μπορούμε να μιλάμε ελεύθερα, μόνο για τον καιρό!
Αφού για τα άλλα αποφασίζουνε, οι Επίορκοι με τους Ξένους
Εμάς δε, στα παλαιότερα των υποδημάτων τους, να μας έχουνε γραμμένους.

Με συνείδηση λοιπόν των πράξεων μας, αποφασίσαμε, με απόλυτη πλειοψηφία,
Να αναστείλουμε, στην Φιγαλική Βουλή, κάθε σχετική λειτουργία,
Στέλνοντας βροντερό μήνυμα, με μια πράξη που μπορεί να υπερβάνει τα συνηθισμένα,
Αλλά γίνεται μυριόστομη κραυγή και λέει, στους «τρανούς» φτάνει πα,
« υπερέβητε τα εσκαμμένα».

Γι αυτό είμαστε σίγουροι ότι πολύ γρήγορα, η κυματισμένη Θάλασσα, που λέγετε κοινω-
νία,
Θα αγριέψει και από τους αγέρηδες που σπείρανε, τρανή θα κάνει τρικυμία,
Που θα σαρώσει στο διάβα της, τα σάπιο-καράβα τους ,
Βυθίζοντας, μαζί με αυτά, στην Άβυσσο, τα άνομα σχέδιά τους ».

Ο Δημοσιογράφος έξω από το σπίτι του Θιοχάρη

Ο χρόνος όμως είναι αδυσώπητος, Δεν σταματά γυρνάει
Και ενώ Αυτοί ήρεμα ενεργούν, γρήγορα αυτός περνάει.
Οι Δημοσιογράφοι εις το Χάλασμα αδημονούν, αφού πληροφόρηση δεν έχουν,
ακολουθώντας δε κάποιου προτροπή, όλοι, προς το σπίτι τρέχουν,
που χωρικός υπόδειξε , πως είναι του Θιοχάρη.

Και εκεί που ο Πρόεδρος σταμάτησε να υπαγορεύει, μια ανάσα για να πάρει,
Ακούγονται έξω Φωνές, Πρόεδρε, Πρόεδρε, κύριε Θιοχάρη...
Πηγαίνει στο παράθυρο, μαύρα φίδια τον ζώνουν,
Με κόσμο είναι γεμάτος ο αυλόγυρος και κάμποσοι στην πόρτα του ζυγώνουν.
Κάποιο κρατούν μικρόφωνο και κάμερες στήνουν άλλοι.
Και να. . το Πρόεδρε ακούγεται και το Κύριε Θιοχάρη πάλι.

«κεριά και λιβάνια» χωρίς να σκεφτεί, Ο Πρόεδρος απαντάει
Και το χαρτί που έγραφε ο Γιώρης, πιάνει και κουνώντας το ρωτάει,
«Βγαίνει ρε Γιώρη νόημα, με όσα έχουμε γραμμένο;
Διότι πρέπει να βγούμε αμέσως έξω, δεν μας παίρνει άλλο, από ότι καταλαβαίνω!!

«Ναι Πρόεδρε, λέει ο Γιώρης, το ξαναδιάβασα, όσο εσύ κοίταζες έξω,
Ας βγούμε και πριν το δώσουμε, εγώ λέω να κάνω μια εισαγωγή και το εγκώμιο σου θα
πλέξω»

-Σταμάτα μωρέ, τέτοιες ώρες τα «τσοπέλικα», εμείς είμαστε σε χωριό,
Δεν θέλουμε λόγια κολακευτικά, βάλε ακόμα ένα να πιάω»
Και αμέσως δίνοντας το χαρτί, στον Γιώρη έξω βγαίνει,
Αστράφτουν σαν αστροπελέκια τα φλας, ακούγονται όμως και χειροκροτήματα, γιατί
είναι μαζεμένοι
Συνφιγαλείς από όλα τα Φγαλικά Χωριά, όχι μόνο για να δούνε,
Αλλά θέλουνε και να δείξουνε, ότι επικροτούνε,
Τις αποφάσεις της Βουλής και ότι είναι πεπεισμένοι
Πως στο τέλος εκείνοι θα βγούνε νικητές, γιατί είναι ΕΝΩΜΕΝΟΙ.

Η Ενημέρωση των Δημοσιογράφων

Τον Πρόεδρο ο Γιώρης ακολουθεί και στην σκάλα μαζί του Βγαίνει
Η δε Θιοχάραινα, στην είσοδο του σπιτιού κοιτάζει σαν μαρμαρωμένη.
Ο κόσμος έξω είναι πολυς, ντόπιοι πολλοί, αλλά και πολλοί ξένοι,
Και άθελα της συλλογίζεται, «Καλά μέσα, τα έλεγαν, τώρα όμως τι θα γένει;»

-Εδώ να δείτε το κρασί, αλλά και η ψυχραιμία πως βοηθάει!
Στέκεται ο Θιοχάρης στο Πλατύσκαλο και τα χέρια του κουνάει,
Υπό μορφή χαιρετισμού και ταυτόχρονα γνέφει,
Στους αντιπροσώπους στην Βουλή, που ήδη είχαν έλθει,
Από όλα τα Φιγαλικά Χωριά, μαζί του να σταθούνε,
Στέλνοντας και με τις φωτογραφίες το μήνυμα, ότι για όλα συμφωνούνε.

Αυτό, χρόνο του έδωσε να βάλει τις σκέψεις του σε τάξη,
Άσχετα αν οι Δημοσιογράφοι από κάτω, με το κύριε Πρόεδρε τον είχανε ταράξει.
Σταθήκανε όλοι μαζί, με τα κεφάλια τους ψηλά, τα στήθη προτεταμένα,
Αφού από αυτήν την συγκινητική στιγμή και τα χειροκροτήματα, δάκρυα πήρανε και
εμένα!

Ένα Βήμα έκανε ο Πρόεδρος μπροστά, θέλοντας να μιλήσει
Και δείτε ώ του θαύματος, εκείνο το μελίσι,
του κόσμου, όλο σώπασε, ο δε Θιοχάρης με ευγλωττία,
που θα την ζήλευαν πολλοί, σε τέτοια συγκυρία.
Λέει:

«Καλωσορίζω όλους σας, στην ιστορική Φιγαλική Γη.
Θέλω να τονίσω, ότι είμαι σίγουρος, πως ετούτη την στιγμή
Δεν μιλάω μόνο εξ ονόματος των συμπατριωτών μου, που ευρίσκονται εδώ,
Αλλά μεταφέρω την ομόθυμη θέληση, για σταμάτημα της παρακμής, από όλο, τον απα-
νταχού γης, Ελληνισμό.
Εμείς ως Έλληνες και Φιγαλείς μη ανεχόμενοι την απαξίωση των Δημοκρατικά εκλεγμέ-
νων , Θεσμικών μας οργάνων,
Και την εγκαθίδρυση, στην κοιτίδα της δημοκρατίας και του Πολιτισμού, ξένων και
αυταρχικών Τυράννων.
Αποφασίσαμε να αναστείλουμε τις εργασίες της Φιγαλικής Βουλής, ως συνειδητή και
πολύ έντιμη πράξη.

Η Οποία μας κάνει να πιστεύουμε , ότι σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, τα πάντα θα
συμπαράσυρει, θα τα αλλάξει
Διότι σύντομα όλοι οι Έλληνες θα την μιμηθούν και θα φωνάξουν ξανά ότι «Η ελευθε-
ρία εις τα Έθνη δεν μετριέται το στρέμμα
Αλλά με της καρδιάς το πλήρωμα μετριέται και με αίμα»
Και τότε θα δούνε, τα ξένα και τα ντόπια «Αφεντικά», ότι με τα θαλασσοδανεία τους
Δεν μπορούνε να ποδοπατούν, των Ελλήνων την αξιοπρέπεια και την υπηρηφάνεια τους
».

Σταμάτησε λίγο να δει την του κόσμου την αντίδραση μία ανάσα για να πάρει,
Μα οι συμπατριώτες φώναζαν, «μη σταματάς Θιοχάρη,
Διότι Εκφράζεις με αυτά που λες, όλους τους Έλληνες, παρόντες και απόντες,
Εκφράζεις και τους Ήρωες που αν και τεθνεώντες,
Μαζί μας τώρα βρίσκονται και σας χειροκροτούνε
Διότι πραγματικά ελεύθερη, την λατρευτή Ελλάδα μας, θέλουν πάλι να δούνε.

-Αυτά του δώσανε χαρά και ανακούφιση, που κάνανε να λάμψει το Πρόσωπό του,
Αμέσως όμως θυμήθηκε τον λόγο τον δικό του:

«οι Δηλώσεις πρέπει να είναι λιτές να μην παρασυρθούμε»,
Στον Γιώρη μέσα είχε πει, «για να μην εκτεθούμε».
Γι αυτό αμέσως, έκοψε την φόρα τους και δήλωσε, «ευχαριστώ για την θερμή εκδήλω-
ση και τα λόγια τα καλά.
Επειδή όμως πιστεύουμε και εμείς ότι τα λόγια έχουν φτερά, αλλά μένουν μόνο τα γρα-
πτά
Γραπτή κάναμε ανακοίνωση που ο Αγγελής θα σας μοιράσει,
η οποία κινείται στο πνεύμα που σαςμίλησα και δεν χρειάζεται, να σας την διαβάσει.
- Τότε κατέβηκε, Κρατώντας εις την μασχάλη του πολλά φύλλα, της ανακοίνωσης, ο
Αγγελής.
Και να που , από το σπρώξιμο και τις φωνές έγινε, ως είθισται, το «έλα να δεις»

Κάποιο από τους Δημοσιογράφους άρχισαν για πολλά να ρωτάνε,
Ο πρόεδρος αμέσως είπε στα μέλη της Βουλής, ότι κάτω όλοι μαζί πρέπει να πάνε,
Για να χαιρετήσουνε τους δημοσιογράφους, όπως αρμόζει και τους ανταποκριτές,
Τονίζοντας ταυτόχρονα ότι, οι δηλώσεις τους, είναι σοφό, όχι μόνο να είναι στο πνεύμα
της ομιλίας του, αλλά και πολύ λιτές.
- Και ενώ κάτω τώρα, ξένοι και ντόπιο μαζί, για όλα συζητούσαν,

Η Θιοχάραινα, σαν γυναίκα που είναι, κατάλαβε τι όλοι λαχταρούσαν.
Βγάζει ελιές, βγάζει κρασί, τυρί με πάνω από όλα,
Κόβει το φρέσκο το ψωμί, σε πολλά κομμάτια κάθε φραντζόλα,
Με την βοήθεια του Θοδωρή, του Ζαφείρη, του Λευτέρη,
Στρώνουν τις Τάβλες τις μακριές, που ο Μανώλης από το Κατώι είχε Φέρει
Για να τρατάρουν τους μακρινούς, τους «ξένους», όπως απαιτεί η πατροπαράδοτη Φιλο-
ξενία.
Μία πεποίθηση, που διατηρείται εδώ, από την άσβεστη λατρεία τους στον Ξένιο Δία



ΑΠ' ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΙΣ ΘΥΜΗΣΕΣ

Από τότε που πέθανε η μάνα μου, ο πατέρας μου μετακόμισε αναγκαστικά στην Αθήνα και τον είχαμε κοντά μας μέχρι που συγχωρέθηκε και αυτός.

Ήταν ευνόητο όμως πως δύσκολα θα αποδεχόταν ένα καινούργιο τρόπο ζωής καθ' ότι είχε πλέον πατήσει τα ογδόντα του και το μυαλό του και οι συζητήσεις του περιεφέροντο πάντα γύρω από το χωριό.

Πότε πότε όμως συνειδητοποιούσε τη νέα κατάσταση που είχε διαμορφωθεί και μου λεγε με παράπονο: "Πάει, χάλασε και η δική μου σειρά".

Όσο διαρκούσε ο χειμώνας, τα πράγματα ήταν σχετικά ήρεμα γι' αυτόν αφού είχε τη ζεστασιά του, το καλό φαγητό του και τη θαλπωρή της οικογένειας.

Όσο τραβούσε όμως η άνοιξη και πλησίαζε το καλοκαίρι, η νοσταλγία του για το χωριό γινόταν έντονη και συχνά πυκνά αλλά και με κάποιο δισταγμό με ρωτούσε: "Πότε θα με πας στο χωριό;"

Από τη μια μεριά τον διαβεβαίωνα ότι θα πάμε σύντομα και από την άλλη το ανέβαλα ώσπου να ρυθμίσω τις οικογενειακές και επαγγελματικές μου υποχρεώσεις.

Όπου φτάναμε εκεί γύρω στα τέλη Ιουνίου με αρχές Ιουλίου οπότε του έλεγα: "Ετοιμάσου, το Σάββατο φεύγουμε". Η διάθεσή του άλλαζε ριζικά, γινόταν ομιλητικός και έκανε σχέδια πού θα πάει και ποιούς θα συναντήσει.

Έτσι λοιπόν, όπως κάθε χρόνο την ίδια εποχή, ξεκινήσαμε και εκείνο το καλοκαίρι για το χωριό με πρώτη στάση στη Μεγαλόπολη. Ήπιαμε το καφεδάκι μας, απόλαυσε το τσιγαράκι του και όπως πάντα μου λεγε: "Πάμε, νυχτώσαμε". Φτάσαμε στο χωριό βραδάκι κι αφού εξερευνήσαμε κάθε γωνιά του σπιτιού, ξάπλωσε στην ίδια πάντα θέση στο κρεβάτι του δίπλα στο τζάκι.

Το πρωί ξύπνησε νωρίς και έκανε μια καινούργια επιθεώρηση μέσα και έξω από το σπίτι και σε λίγο έπιασε την κουβέντα με τη θειά Αγγέλω απέναντι και τον μπάμπια Γιώρη. Η θειά Αγγέλω όμως είχε τη σειρά της, όπως έλεγε πάντοτε. Είχε τον κήπο της, τις κοτούλες της και είχε δύο τρεις γίδες που της συντρόφευε ένα σιούτο τραί, βεργάδι θα μπορούσα να πω. Το προηγούμενο καλοκαίρι, σε σχετική ερώτησή μου, η θειά Αγγέλω μου είχε πει ότι περίμενε τα παιδιά για να "χαλάσει" το κατσίκι. Τα παιδιά όμως δεν ήρθαν, το κατσίκι μεγάλωσε αρκετά και η θειά σκέφτηκε να το αξιοποιήσει διαφορετικά.

Σκέφτηκε λοιπόν πως το τραί ήταν πλέον σε θέση να καταστήσει εγκύους όλες τις γίδες αφού δεν υπήρχε άλλο στο χωριό. Φυσικά, βέβαια, με το αζημίωτο καθ' όσον γι' αυτή τη



δουλειά το τραί είχε τα ανάλογα έξοδα. Έπρεπε να σιτίζεται σωστά για να διατηρείται σε φόρμα και να είναι πάντα διαθέσιμο στις επισκέψεις που θα δεχόταν.

Ήταν Ιούλιος πλέον και, όπως ξέρουμε, τα γιδοπρόβατα αυτή την εποχή βρίσκονται σε αναπαραγωγή. Έτσι λοιπόν, άρχισαν να προσέρχονται όλοι που είχαν μια με δύο γίδες, κατέβαλαν το ανάλογο αντίτιμο στη θειά Αγγέλω, το τραί ανταποκρινόταν ικανοποιητικά στα καθήκοντά του και ήταν όλοι ευχαριστημένοι.

Ένα πρωινό λοιπόν κατέφθασε κάποιος από την πάνω ρούγα με δύο γίδες και φώναξε τη θειά Αγγέλω να βάλει το τραί στις γίδες του. Η θειά Αγγέλω κατέβηκε στον κήπο, έλυσε το τραί που το είχε δέσει με ένα μακρύ χοντρό σχοινί, πλησίασαν οι γίδες, οι οποίες στη θέα του άρχισαν να βελάζουν αλλά αυτό μήτε τις κοίταξε μήτε τις πλησίασε πάρα πήρε δρομο γρήγορα προς τα πάνω.

Η θειά Αγγέλω ξαφνιάστηκε:

- Ρε άφεντο, του λέει, πού πας;

Τρέχει ξοπίσω του, από κοντά και οι γίδες βελάζοντας.

Το τραί απομακρυνόταν.

Η θειά Αγγέλω τότε του φώναξε:

- Ψιο ψιο, έλαμ', εδώ! Για τήρατη τί όμορφη που είναι τούτη η μικρούλα. Η μικρούλα ήταν βετούλα και πρωτάρα.

Το τραί όμως έμεινε ασυγκίνητο στην ομορφιά

της μικρούλας και τραβούσε την ανηφόρα. Τα παρακάλια της θειάς Αγγέλω και τα βελάσματα από τις γίδες δεν έδειχναν να το συγκινούν.

Είχε αρχίσει το βαρύ έργο του εδώ και πολλές ημέρες και είχε αποκάμει πλέον.

Έτρεξα, έπιασα το μακρύ σχοινί του, το παρέδωσα στη θεια, το κατέβασε στον κήπο και το έδεσε πάλι από μια ελιά.

- Τί να σου κάνει κι αυτό με τόσες γίδες, κατσικάκι είναι ακόμη, δικαιολογήθηκε.

Αφού υποσχέθηκε ότι εκείνη την ημέρα δεν θα δεχόταν άλλη επίσκεψη, παρακάλεσε αυτόν που είχε τις γίδες να τις φέρει την άλλη μέρα και εκείνη θα φρόντιζε να το ταΐσει καλά και να του δώσει και τα ανάλογα αφροδισιακά ώστε να ανταποκριθεί ικανοποιητικά.

Πράγματι, την επομένη το πρωί το τραί συμπεριφέρθηκε ανάλογα τόσο στη μικρή και όμορφη βετούλα όσο και στη μεγάλη και έμπειρη. Η θειά Αγγέλω αποζημιώθηκε με το ανάλογο αντίτιμο και ικανοποιήθηκε ηθικά από τις επιδόσεις του τραγιού της.

Α ρε θειά Αγγέλω, κάθε φορά που πήγαίνω στο χωριό, βγαίνω στη βεράντα, κοιτάζω απέναντί και τα μάτια μου υγραίνουν γιατί δεν βλέπω μήτε τη ψηλή κορμοστασιά σου μήτε τις κοτούλες σου μήτε τις γιδουλες γιατί απλά χάλασε και η δική σου η σειρά.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΑΛΔΕΡΗΣ

Ο ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ...ΜΙΣΘΩΜΑ

Ένας παντρεμένος επιχειρηματίας συναντά μια όμορφη κοπέλα και συμφωνεί να περάσει τη νύχτα μαζί της έναντι αμοιβής 200€.

Περνά τη νύχτα με αυτήν αλλά προτού να φύγει, της λέει ότι δεν έχει μετρητά μαζί του αλλά θα βάλει τη γραμματέα του να στείλει μια επιταγή και να της την ταχυδρομήσει με την ονομασία "μίσθωμα για το διαμέρισμα".

Κατά τη διαδρομή προς το γραφείο μετανιώνει για ό,τι είχε κάνει συνειδητοποιώντας ότι ολόκληρο το γεγονός δεν άξιζε τη τιμή και έτσι βάζει τη γραμματέα του να στείλει μια επιταγή για 100€ και εσώκλεισε την ακόλουθη δακτυλογραφημένη σημείωση:

Αξιότιμη κυρία, συνημμένα θα βρείτε μια επιταγή στο ποσό των 100€ για το μίσθωμα του διαμερισμάτος σας. Δεν στέλνω το ποσό που συμφωνήθηκε σχετικά με αυτό, επειδή όταν νοίκιασα το διαμέρισμα ήμουν με την εντύπωση πως

1) δεν είχε ξανανοικιαστεί

2) ότι θα είχε αρκετή θέρμανση

3) ότι ήταν αρκετά μικρό για να με κάνει να νιώσω άνετα, ζεστά και βολικά.

Εντούτοις, ανακάλυψα ότι είχε νοικιαστεί προηγουμένως, ότι δεν είχε αρκετή θερμότητα και ότι ήταν πάρα πολύ μεγάλο.

Παραλαμβάνοντας την επιταγή με τη σημείωση, η κοπέλα τα επέστρεψε αμέσως γράφοντάς του:

Αξιότιμη κύριε, καταρχήν, δεν μπορώ να καταλάβω πως αναμένετε ένα όμορφο διαμέρισμα να παραμένει ανοίκιστο. Όσον αφορά τη θερμότητα, υπάρχει άφθονη αρκεί να ξέρετε πως να τη θέσετε σε λειτουργία. Τέλος, όσον αφορά το μέγεθος του διαμερισμάτος, είναι πράγματι κανονικού μεγέθους αλλά δεν είχατε έπιπλα για να το γεμίσετε.

Ως εκ τούτου, μην κατηγορείτε την ιδιοκτήτρια, στείλτε το κανονικό μίσθωμα διαφορετικά θα αναγκαστούμε να έρθουμε σε επαφή με την τωρινή ιδιοκτήτρια σας...

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΑΛΔΕΡΗΣ



ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΑ ΤΕΚΤΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ

Μια διαφορετική Οπτική των Ελληνικών Πραγμάτων

Είναι γεγονός, όταν βρεθείς πολύ μακριά από την Ελλάδα, τα συναισθήματα αλλάζουν. Η νοσταλγία για την πολλή όμορφη, αλλά διαχρονικά ταλαιπωρημένη από τις πράξεις παραλήψεις, πολλών εκ των παιδιά της, χώρα μας, υπερτερεί, της οποίας απογοήτευσης έχεις, φεύγοντας από εκεί.

Επαληθεύεται, αυτό που λέει στο τραγούδι, πολύ εύστοχα, Ο Κώστας Χατζής, «... Η γη από ψηλά, μοιάζει σαν μια ζωγραφιά...». Έτσι και η Ελλάδα, από μακριά μοιάζει, στο μυαλό σου και στην καρδιά σου, σαν μια ζωγραφιά.

“Αποτοξινωμένους” λοιπόν, αν μου επιτρέπεται η φράση, από τον βομβαρδισμό της τηλεόρασης, των δήθεν επαγγελματιών δημοσιογράφων και των διάφορων ημιμαθών θερμοκέφαλων και μόνιμα εναλλασσόμενων θαμώνων των παραθύρων, βλέπεις τα πράγματα, πιο απλά και καθαρά..

Διαπιστώνεις ότι παντού υπάρχουν προβλήματα, το μέγεθος όμως και εν συνεχεία ο σχεδιασμός, για την αντιμετώπιση τους, εξαρτάται εν πολλοίς, από την ορθή αξιολόγηση τους, χωρίς παραμορφωτικό ή μαγευτικό φακό. Χωρίς πανικό, αλλά με ρεαλισμό και σύνεση.

Καταλαβαίνεις ότι ενώ οι αρχαίοι Έλληνες διδάξαν, στον Πολιτισμένο κόσμο την Διαλεκτική, την σύνθεση απόψεων και την λογική, φαίνεται ότι στο τέλος εμείς οι νεοέλληνες, μείναμε ανεξεταστέοι στην εφαρμογή τους.

Χωρίς να το θέλεις, μπαίνεις στον πειρασμό να συγκρίνεις την καθημερινή πρακτική των κυβερνώντων, αλλά και των απλών ανθρώπων, στην Ελλάδα, με των αντιστοίχων στην Χώρα που επισκέπτεσαι.

Υπάρχουν, όντως, ομοιότητες πολλές, μεταξύ Ελλάδας και Καλιφορνίας, την οποία λόγω πολλών συγγενικών δεσμών και όχι μόνο, να επισκεφθώ, την περίοδο Νοεμβρίου –Ιανουαρίου, ιδιαίτερα, ως προς τις κλιματολογικές συνθήκες και την Φύση, διαφορετικές όμως οι συνήθειες και οι πρακτικές.

Εκεί, δεν έχεις καμία ψευδαίσθηση αλλά γνωρίζεις η οικονομική ζωή και το αύριο της οικογένειάς σου εξαρτάται κατά κύριο λόγο, από εσένα και τους άλλους σαν εσένα, που αυθημερόν, μοχθούν για να βελτιώσουν την ζωή τους. Τα πάντα γυρνούν γύρω από την επιχειρηματικότητα, την ευρηματικότητα και την προσπάθεια. Η πολυμορφία των λαών, που συνθέτουν την Αμερικάνικη κοινωνία, με τις διαφορετικές κουλτούρες και ανατροφές, προσπαθεί να βελτιώσει τις συνθήκες του και να επιβιώσει-προκόψει.

Προσπαθούν να ζήσουν αρμονικά σε ένα Κράτος, του οποίου τους κανόνες σέβονται και στου οποίου την «melting pot», κατασρόλα που τα πάντα λιώνει, γνωρίζουν ότι θα ενσωματωθούν και θα απορροφηθούν. Τους έχει γίνει συνείδηση ότι για να πετύχουν πρέπει να είναι μέσα στο πνεύμα της αγοράς, αλλά και δυνατοί, διότι αυτή είναι αμειλικτική, ανταμείβει αλλά και τιμωρεί.

Το κράτος, η Πολιτεία, ο Δήμος, η Κοινότητα, ρυθμίζουν και διευκολύνουν την καθημερινότητα, με βάσει την ανταποδοτικότητα και τον αλληλοσεβασμό. Υπάρχει σεβασμός της Πολιτείας στα δικαιώματα του πολίτη, αλλά και σεβασμός του πολίτη στους νόμους και κανόνες της Πολιτείας, χωρίς εκπώσεις και ανοχές. Ο νόμος είναι νόμος και επιβάλλεται από τις αρμόδιες αρχές αλλά και τους ίδιους τους πολίτες.

Δεν περνάει στο μυαλό κανενός να υπάρξει ανοχή στους φοιτητές να καταστρέφουν τους Πανεπιστημιακούς χώρους γιατί «έτσι γουστάρουν», ή τους τυχόν διαδηλωτές, τις ξένες παρουσίες γιατί δεν τιμωρούνται. “Dura lex, sed lex”, - σκληρός ο νόμος, αλλά νόμος - και ο πολίτης απαιτεί την εφαρμογή του.

Ο σεβασμός στο περιβάλλον μια άλλη πτυχή και πρακτική που ζηλεύεις. Τα δέντρα πχ έχουν ταυτότητα και αριθμό, ακόμα και στους ιδιωτικούς χώρους, η δε τιμωρία, για την χωρίς άδεια καταστροφή τους, σε κάνει να το σκέφτεσαι διπλά, πριν τα πειράξεις..

Η καθαριότητα και η σειρά των δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και η επαγγελματική, αντιμετώπιση των υπαλλήλων, σε ευχαριστεί και σε στενοχωρεί

Πολλά τα γιατί; όχι από ζήλεια ή θαυμασμό, αλλά από την επιθυμία να μιμηθούμε τα καλά. Το ερωτήματα και πάλι πολλά !! Μα γιατί αφού μπορούμε δεν το κάνουμε;

Διότι αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι δεν εξαρτώνται όλα από τα λεφτά.. Αυτά παίζουν σημαντικό ρόλο, αλλά για ένα λόγο περισσότερο πρέπει να φροντίζουμε ότι έχουμε.

Σίγουρα δεν είναι τα πάντα. Τέλεια, ούτε είναι πουθενά επίγειος παράδεισος. Επειδή δε δεν είναι η πρώτη φορά που επισκέπτομαι ή ζω σε ξένη Χώρα, όπως πάρα πολλοί Έλληνες έχουν κάνει, «δεν κομίζω γλαύκας εις Αθήνας», αλλά το σφίξιμο στην καρδιά και τα αμείλικτα γιατί, ιδίως όταν αντιλαμβάνομαι ότι πολλά από τα παραπάνω είναι εφικτά και χωρίς ιδιαίτερο κόστος, θλίβομαι.

Αναρωτιέμαι λοιπόν, μήπως η διατυμπανισμένη από όλους μας, αγάπη προς την Ελλάδα, είναι λόγια, «έπεα πτερόεντα», που λέει ο μεγάλος Ποιητής μας, ο Όμηρος, χωρίς ουσία και αντίκρισμα δηλαδή, αφού δεν την πονάμε και δεν την φροντίζουμε;

Οι καιροί είναι και θα είναι δύσκολοι και σίγουρα θα επιβιώσουν, οι λαοί που αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα, όραμα και αποφασιστικότητα, την τύχη της Χώρας τους. Η Ελλάδα και οι Έλληνες αξίζουμε μια καλύτερη τύχη. Πρέπει παγώνει βίωμα μας όμως ότι Τα πάντα εξαρτώνται από και από εμάς

Δεν υπάρχει και δεν επιτρέπεται εφησυχασμός. Τα όποια παθήματα, έχουν πόνο αλλά και θετικά αποτελέσματα, όταν γίνονται μαθήματα, ώστε να μην επαναληφθούν. Χωρίς να θέλω να γίνω άλλο μίζερρος και γκρινιάρης, στέλνω σε όλους τις εγκάρδιες μου ευχές για ένα χαρούμενο και ελπιδοφόρο νέο έτος.

Διονύσιος Θεοχάρης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πάει ο μπαμπάς στο κρεβάτι του παιδιού του, για να το καληνυχτίσει και το ακούει να λέει:

- Θεούλη μου, θέλω να έχεις καλά τη μαμά μου, το μπαμπά μου, τη γιαγιά μου και δώσε χαιρετίσματα στον παππού!

Την επόμενη μέρα χτυπάει το τηλέφωνο και είναι η γιαγιά.

-Πέθανε ο παππούς!!!

Το ίδιο βράδυ πάλι ο μπαμπάς ακούει το παιδί να λέει:

- Θεούλη μου, θέλω να έχεις καλά τη μαμά μου, το μπαμπά μου και δώσε χαιρετίσματα στη γιαγιά μου!

Το ακούει ο πατέρας πάλι αλλά δε δίνει σημασία!

Την επόμενη μέρα πέθανε η γιαγιά! Ο πατέρας τα είδε όλα!

Το βράδυ πήγε επίτηδες να κρυφακούσει:

- Θεούλη μου, θέλω να έχεις καλά τη μαμά μου και δώσε χαιρετίσματα στον μπαμπά μου!

Με το που το ακούει αυτό ο μπαμπάς τρελαίνεται!

Την επόμενη μέρα φεύγει απ' το σπίτι νωρίς για τη δουλειά και γυρίζει αργά το βράδυ ευτυχισμένος που μέχρι στιγμής ήταν ζωντανός! Μπαίνει στο σπίτι καλησπερίζει τη γυναίκα του και της λέει:

- Συγνώμη αγάπη μου, που άργησα αλλά είχα μια πολύ άσχημη μέρα.

Και η γυναίκα του λέει:

- Μιλάς εσύ; Εγώ τι να πω που πέθανε ο κουμπάρος μπροστά στην πόρτα μας;

Ενας τροχονομος σταματάει ένα μεθυσμένο οδηγό, που κινείται στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας.

-Που πάτε? Τον ρωτάει.

-Δεν θυμάμαι απαντάει ο οδηγός, αλλά όπου και να πήγαινα φαίνεται πως άργησα γιατί 'ολοι γυρίζουν πίσω!!!!

Είναι ένα ζευγάρι μέσα στο αυτοκίνητο και έχει στήσει μεγάλο καουγιά. Σε κάποια στιγμή, ο άνδρας βλέπει στο δρόμο δύο γαιδούρια και λέει στη γυναίκα του. Συγγενείς σου είναι αυτοί? Και του απαντάει η γηναίκα του. Ναι είναι τα πεθερικά μου!!!

Λέει ο παππούς στον εγγονό. Θέλω να μου βρείς VIAGRA. Για κάθε χάπι θα σου αφήνω κάτω από το μαξιλάρι σου ένα πεντοχίλιο.

Πάει λοιπόν ο εγγονός βρίσκει ένα χάπι και το δίνει στον παππού. Την άλλη μέρα ο εγγονός κοιτάει κάτω από το μαξιλάρι και βλέπει

ότι ήταν ντίγκα στο πεντοχίλιο. Τα μετράει και είναι 55 χιλιάδες και σκέφτηκε ότι ο παππούς, από την χαρά του σκορπίζει την συνταγή του. Πάει λοιπόν, τον βρίσκει και του λέει.

-Αφού ρε παππού είπαμε ένα πεντοχίλιο για κάθε χάπι, τι ήταν αυτό που έκανες?

-Κοίταξε, λέει ο παππούς, εγώ ένα πεντοχίλιο σου άφησα, τα υπόλοιπα είναι της γιαγιάς σου!!!!

Γιατί οι εργένηδες είναι αδύνατοι και οι παντρεμένοι χοντροί? Ρωτάει κάποιος τον φίλο του. και αυτός του απαντάει,

Γιατί οι εργένηδες πάνε στο ψυγείο, βλέπουν τι έχει μέσα και γυρίζουν στο κρεβάτι. Ενώ οι παντρεμένοι πάνε στο κρεβάτι βλέπουν τι έχει και γυρνούν στο ψυγείο!!!!

Γιώργος Κανελλόπουλος



Συνέχεια από τη σελ. 1

Οι νοικοκυρές, όπως συνηθίζουν κάθε χρόνο, κατά παράδοση, γέμισαν το μπουφέ με τις καλοφτιαγμένες και περιποιημένες λιχουδιές τους, δηλαδή τις τηγανίτες – λαλαγκίδες, τις παντός είδους πίτες, τα κεφτεδάκια και τα μεζεδάκια τους. Αλλά και ο ανδρικός πληθυσμός, κατά το έθιμο, προσέφερε σε αφθονία τα κρασάκια, τα τσιπουράκια και τα ούϊσκάκια του για να «δέσει» το πράμα και να φθάσουμε σε πανηγυρική ατμόσφαιρα.

Και έτσι πάνω από τις άφθονες αυτές προμήθειες και ύστερα από τις μαγευτικές αυτές γεύσεις, δεν άργησε ν' ανάψει ως ήταν φυσικό το « Παυλιτσαϊκό» κέφι, για αυτό άλλωστε έχουμε βγάλει το όνομα «καψοκαλύβες», και πήγαν οι έγνοιες και οι στενοχώριες στον πάτο της βαθιάς θάλασσας του Ιονίου Πελάγους. Οι «γυρβουλιές» πήγαν και ήλθαν και η ευχαρίστηση και η ολιγόωρη έστω ψυχική ανάταση & ευφορία καθρεφτίστηκε στα πρόσωπα όλων μας.

Στις τρεις η ώρα μετά το μεσημέρι τελείωσε και αυτή η ευχάριστη εκδήλωση, μετά την αποχώρηση των παρευρισκομένων.

Επειδή είναι δύσκολο, όπως προαναφέραμε, ν' αναφερθούμε ονομαστικά σ'

όλους τους συμπατριώτες, συμπατριώτισσες & φίλους που τίμησαν την εκδήλωση με την παρουσία τους, άλλωστε τιμούν και θα τιμούν το Σύλλογό τους σε κάθε ευκαιρία και εκδήλωση, θεωρούμε σκόπιμο να σημειώσουμε τους φίλους μας, που ήλθαν και μας τίμησαν με την παρουσία τους και με τη δική του, ο καθένας, ιδιότητα :

α) Η κυρία Παναγιώτα Κυριακοπούλου, Καθηγήτρια Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Ολυμπίων και Πρόεδρος του Συλλόγου Χρυσοχωριτών Ολυμπίας.

β) Ο κύριος Κων/νος Σμυρλής. Αντιπρόεδρος Α' της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ολυμπίας και Πρόεδρος του Συλλόγου Λιμιστιάνων Ολυμπίας.

γ) Η κυρία Χρυσούλα Μιχαλοπούλου, Κόρη του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου από το χωριό, που διέμενε στην Καβάλα. Καθηγήτρια του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

δ) Ο κύριος Φώτης Βλάχος. Μέλος του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ολυμπίας και Πρόεδρος του Συλλόγου Μακιστέων Ολυμπίας.



Βεβαίως και πολλοί άλλοι μας έστειλαν μηνύματα με ευχές, αλλά δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν, όπως οι συγχωριανοί μας Γιώργος Ζάγκος και Αθανάσιος Κοκκίνης. Οι Κων/νος Πολύδωρος, Αντώνης Πολύδωρας & Βασίλης Ξουραφάς από τα Περιβόλια. Ο Αθανάσιος Τράπαλης από την Ανδρίτσεινα. Ο Κων/νος Βλάμης από το Λέπρεο. Ο Αγαθοκλής Παναγούλης από τη Μίνθη και ο Αλέκος Μυλωνάς από το Δραγώγι.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Φιγαλέων « Ο ΦΙΓΑΛΟΣ », θέλουμε να ευχαριστήσουμε από καρδιάς τις συμπατριώτισσες και τους συμπατριώτες για τις προσφορές τους και ευχόμαστε σε όλους καλή Υγεία και πάντα απλόχερα να είναι τα ελέη του Θεού για όλους. Ευχόμαστε επίσης σε όλους & όλες, είτε τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση είτε δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να παραβρεθούν, χρόνια πολλά με υγεία & καλοσύνη και ο καινούργιος χρόνος να φέρει την πολυπόθητη ανάπτυξη και την ευημερία σε καθένα χωριστά και στο σύνολο του Ελληνικού Λαού.

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΑΛΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ !!!

Η Συνεστίαση των μελών και φίλων του Συλλόγου

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το κέντρο διαθέτει πολύ καλή ορχήστρα - ζωντανή μουσική - με παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια (καλαματιανά, συρτά, τσάμικα, νησιώτικα) και ωραία λαϊκά τραγούδια, που θα ικανοποιήσουν τις αρμονικές και ακουστικές μας απαιτήσεις, άλλα θα βοηθήσουν να αναδειχθούν και οι χορευτικές μας προτιμήσεις, γνώσεις και δεξιότητες και βεβαίως να γεμίσει ο χώρος με «παυλιτσαϊκό» χορό & κέφι, τούτες τις δύσκολες εποχές, που όλοι μας έχουμε ανάγκη .

Η κουζίνα του είναι άριστη και τα φαγητά, που προσφέρει πλούσια, φρέσκα και καλοφτιαγμένα και βεβαίως πολύ καλό κρασί και αναψυκτικά.

Διαθέτει μεγάλο χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων δίπλα στο Κέντρο, από κοινού με το κατάστημα τροφίμων (SUPER MARKET) του ΑΒ. Βασιλόπουλου, το οποίο την Κυριακή παραμένει κλειστό.

Βρίσκεται επί της ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΚΥΜΗΣ 157 & ΣΚΟΥΦΑ 30, δίπλα ακριβώς από το Βασιλόπουλο, στα όρια Γαλατσίου και Ν. Ηρακλείου. Η ΛΕΩΦ. ΚΥΜΗΣ είναι συνέχεια της ΒΕΪΚΟΥ, που διασχίζει το Γαλάτσι και έχει κατεύθυνση προς την Αττική οδό.

Η πρόσβαση είναι εύκολη τόσο από τη Βείκου όσο και από την Αττική οδό στην έξοδο 10.

Από το Γαλάτσι ακολουθούμε τη Βείκου και συνεχίζουμε στη Λεωφόρο Κύμης, περνάμε πάνω από τη γέφυρα που οδηγεί μέσω της Λεωφόρου Σπ. Λούη στο Ολυμπιακό Στάδιο και στη συνέχεια στρίβουμε στο φανάρι (τόξο) αριστερά και αμέσως δεξιά στην Σκουφά.

Στο σημείο αυτό βρισκόμαστε μπροστά από το κέντρο «ΣΤΕΚΙ της ΓΕΥΣΗΣ» επί της οδού Σκουφά.

Από την Αττική οδό (όπως έρχεται από το κέντρο της Αθήνας ή το Αεροδρόμιο), βγαίνουμε στην έξοδο 10 και μπαίνουμε αριστερά στη Λεωφόρο Κύμης βλέποντας προς Γαλάτσι. Στα 300- 400 μέτρα περίπου (βλέπουμε δεξιά το Βασιλόπουλο) και στρίβουμε δεξιά και αμέσως πάλι στο στενάκι δεξιά και σταθμεύουμε στο Βασιλόπουλο, που είναι δίπλα στο κέντρο «ΣΤΕΚΙ της ΓΕΥΣΗΣ».

Τα τηλέφωνα του Κέντρο είναι : 210 2840555 και 6977366906.

Η τιμή της Πρόσκλησης ορίστηκε σε 20 ΕΥΡΩ για κάθε άτομο.

Επιδίωξη μας είναι κατά πρώτο λόγο να συναντηθούμε όλοι οι συμπατριώτες και οι φίλοι, να ειπωθούμε και να διασκεδάσουμε και κατά δεύτερο λόγο, και εφόσον είναι εφικτό, να ενισχυθεί οικονομικά και ο Σύλλογος για να αντιμετωπίσει τις δαπάνες του, που αφορούν στην έκδοση- διακίνηση της εφημερίδας, τη συντήρηση των γραφείων με την πληρωμή των λογαριασμών κοινής ωφέλειας και την αντιμετώπιση δαπανών για τις ετήσιες εκδηλώσεις του.

Η παραπάνω εκδήλωση ανταποκρίνεται πλήρως και στις απαιτήσεις της συγκεκριμένης εποχής, που γιορτάζουμε την ΑΠΟΚΡΙΑ, επειδή γίνεται μια εβδομάδα πριν την έναρξη της νηστείας και εντός των αποκριάτικων εκδηλώσεων.

Για όλους αυτούς τους Λόγους, απευθυνόμαστε σε όλους εσάς τους συμπατριώτες, τις συμπατριώτισσες και τους φίλους και

ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ

να πλαισιώσετε με θέρμη και καλή διάθεση την εκδήλωση του Συλλόγου μας την Κυριακή - 10η Μαρτίου 2013 και ώρα 13.00' στο κέντρο «ΣΤΕΚΙ της ΓΕΥΣΗΣ» στο Ν. Ηράκλειο.

Εμείς θα είμαστε εκεί και θα σας περιμένουμε.

Παραπλεύρως υπάρχει σχεδιάγραμμα που δείχνει τη δυνατότητα πρόσβασης στο κέντρο κλπ.





ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ, ΓΝΩΜΕΣ, ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

‘Έχουν ειπωθεί διαχρονικά:

Για την Αλήθεια.

Η Αλήθεια είναι πηγή παντός αγαθού δια τε τους θεούς και τους ανθρώπους. Όστις επιζητεί την ευλογίαν και ευδαιμονίαν εν τω κόσμω τούτω οφείλει να είναι μέτοχος αυτής, από νεαρής ηλικίας.

Αλήθεια πάντων μεν αγαθών θεοίς, ηγείται δε πάντων εν ανθρώποις.
ΠΛΑΤΩΝ.

. *****

Ο χείμαρρος της αλήθειας τρέχει ανάμεσα από τα αυλάκια των πλανών.

Οι άνθρωποι είναι προικισμένοι από τη φύση να κρίνουν την αλήθεια και συνήθως την αποκαλύπτουν.

Φίλος μεν ο Πλάτων, φιλάτη δε η αλήθεια.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

. *****

Θυγάτηρ αλάθεια Διός.
ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

Άγει δε εις φώς την αλήθειαν ο χρόνος.
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

Χρόνος αληθείας πατήρ.

Έχει γαρ τι πικρόν ο της αληθείας λόγος.

ΑΡΧ. ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ.

‘Αλήθεια πάσας τας τέχνας και τας επιστήμας κοσμεί, ει δ’ αύτη απείη, ουδεμίαν έχουσι κοσμιότητος ώραν.

- ‘Αληθείας ανέχου . Μη ψεύδου αλλά αλήθευε.
ΣΟΛΩΝ.

. *****

Απλά γαρ εστί της αληθείας έπη. ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

. *****

-Από μικρό και από μεθυσμένο μαθαίνεις την αλήθεια.

-Η αλήθεια είναι μία.

-Η αλήθεια πλέει σαν το λάδι στο νερό.

-Η αλήθεια είναι πικρή.

- Ο καιρός ξεσκεπάζει την αλήθεια.

- Η αλήθεια περπατά, ολόγυμνη στην στράτα.

Λ. ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ.

Μα τους θεούς, δεν υπάρχει ούτε ζωγράφος ούτε γλύπτης ικανός ν’ απεικονίσει το θείον κάλος της αλήθειας.
ΦΙΛΗΜΩΝ.

Φίλει την αλήθειαν κάν πικρά ή .

Αληθές ανθρώποις ούχ ευρίσκεται.
ΘΑΛΗΣ.

‘Ότι υπάρχει μέσα μας κατ’ εικόνα Θεού, είναι η αγάπη για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Το Έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικόν ό,τι είναι αληθές.
ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ.

. *****

-Η αλήθεια είναι το πρώτο θύμα του πολέμου.

-Σιγάν την αλήθειαν χρυσόν εστί θάπτειν.
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

Ανίκητος γαρ φησιν η αλήθεια. ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ.

-Τα διαμάντια βρίσκονται μέσα στα βάθη της Γής, κι οι αλήθειες μέσα στα βάθη της σκέψης.

-Οι καλύτερες αλήθειες είναι οι πιο απλές.
ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ.

-Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς.

-Μειζοτέραν τούτων ούκ έχω χαράν, ίνα ακούω τα εμά τέκνα εν αληθεία περιπατούντα.

‘Εστω δε ο λόγος υμών ναι ναι, ού ού , το δε περισσόν τούτου εκ του πονηρού εστί.
Κ. ΔΙΑΘΗΚΗ.

Η αλήθεια όσο κι αν πιεσθή, όσο κι αν συμπιγή, λαλεί πάντοτε και σπάνια επιστομίζεται. ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

Περιφρονώ τους πολιτικούς, δεν έχω καμία συμπάθεια σ’ εκείνους που δεν αγαπούν την αλήθεια. ΜΠΟΡΙΣ ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ.

Για την Ανδρεία - Γενναιότητα.

- Ανδρεία εστί η αρετή του θυμοειδούς καθ’ ήν, οι άνθρωποι δυσέπληκτοι εισίν υπό φόβων των περί τον θάνατον και τον ευθαρσή είναι και εύτολμον προς τους κινδύνους και το μάλλον αιρείσθαι τεθνάναι καλώς ή αισχρώς σωθήναι και το νίκης αίτιον είναι.

-Η ανδρεία συνίσταται στο να είναι κανείς ικανός να διαπράττει κατά την ώραν των κινδύνων



λαμπράς πράξεις και καθώς επιτάσσει ο νόμος και κατά τρόπον συντελούντα εις την εφαρμογή του νόμου.
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

Ανδρεία δεν είναι η επιπόλαια υποτίμηση του κινδύνου , αλλά η σωστή εκτίμηση και κατανίκησή του.
ΖΑΝ Π. ΡΙΧΤΕΡ

Ο γενναίος οφείλει πάντα να είναι και μεγάλωψυχος.
ΚΙΚΕΡΩΝ

Ανδρείας ουδέν όφελος, μη παρούσης δικαιοσύνης, ει δε δίκαιοι πάντες γένοιτο, ουδέν ανδρείας δεήσονται.

Η μέν του σώματος ισχύς γηράσκει, η δε της ψυχής ρώμη των αγαθών ανδρών αγήρατος εστί.
ΞΕΝΟΦΩΝ

Οι ανδρείοι είναι θαρραλέοι. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως όλοι οι θαρραλέοι είναι ανδρείοι. Γιατί το θάρρος, όπως και η δύναμη, δημιουργείται στους ανθρώπους είτε από επιτηδειότητα, είτε από οργή, είτε και από μανία ακόμα, ενώ αντίθετα η ανδρεία προέρχεται από τη φύση και από την ορθή διάπλαση της ψυχής.
ΠΛΑΤΩΝ.

Πάσα η γή πατρίς των γενναίων. ΟΒΙΔΙΟΣ

‘Όμορφη κορμοστασιά, λεβεντιά και χάρη και ατσαλένια δύναμη, κάνουν το παλικάρι.

-Να τρώει η σκουριά το σίδηρο και η γή τον αντρωμένο.

- Κουτσό ποτέ μη κυνηγάς, με σένα θα γελάσουν.

- Κλαίγε σαν γυναίκα, αν δε νικάς σαν άντρας.



-Οι κάμποι τρέφουν άλογα και τα βουνά λεβέντες.

-Όπου δεν φτάνει η αντρεία, έρχεται η πονηριά.

- Τον αντρειωμένο μην τον κλαίς. Κι αν αστοχήσει μια και δυό πάλι αντρειωμένος είναι.

Λ. ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ.

Αν γενναιότητα θα πεί άγνοια του φόβου, τότε δεν ξέρω κανέναν γενναίο. Όλοι οι άνθρωποι φοβούνται. Γενναίος είναι εκείνος που παρά τον φόβο του αναγκάζει τον εαυτό του να πάει μπροστά.

ΤΖΩΡΤΖ ΠΑΤΤΟΝ.

Κι ο Θεός βοηθάει τους ανδρείους. ΣΙΛΛΕΡ.

Τι γλυκειά είναι η ανταμοιβή που στερεώνει τους γενναίους.

ΔΡ. ΤΖΟΝΣΟΝ.

Το κάθε τι υπηρετεί μια γενναία ψυχή. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΜΙΘ.

Οι γενναίοι ποτέ δεν καυχώνται, τα ίδια τα έργα τους μιλούν γι' αυτούς.

ΑΝ. ΡΙΒΑΡΟΛ

Η σωματική ανδρεία είναι το ένστικτο και των ζώων, για τον άνθρωπο η ψυχική γενναιότητα μόνο μπορεί να θεωρηθεί σαν αληθινή ανδρεία.

ΦΙΛΙΠΣ

*****Του αντρειωμένου την αρετή θαυμάζει κι ο εχθρός του .

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΝΥΣΣΗΣ

* Του αντρειωμένου ο θάνατος δίνει ζωή στη νιότη.

* Του αντρειωμένου τα' άρματα δεν πρέπει να φοριούνται.

Μον' πρέπει τους στην Εκκλησιά κι εκεί να λειτουργιώνται.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

--

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ποίηση

Κόψιμο της Βασιλόπιτας 20-1-2013.

Το κόψιμο της πίτας για τη Φιγαλία στις είκοσι Γενάρη του δυό χιλιάδες δεκατρία στο γραφείο του Συλλόγου στην Αθήνα είχε μεγάλη κατά τα λεγόμενα επιτυχία.

Με τις ευχές του άοκνου προέδρου τις φιλότιμες προσπάθειες του Συμβουλίου τα κρασιά , τα εύγεστα εδέσματα των γυναικών άρχισε να παίζει και η μουσική στη διαπασών.

Η βασιλόπιτα ήταν εκλεκτή άνοιξε την όρεξη από την αρχή γρήγορα εξαφανίστηκαν τα φαγητά και στα πρόσωπα ήλθε η χαρά.

Άρχισε ο χορός , ο τσάμικος ο παραδοσιακός ακολούθησαν συρτά και ωραία καλαματιανά. Κάμποσοι άνδρες και γυναίκες μπήκαν στο χορό κι άλλοι στις γωνιές συζητούσαν θέματα για το χωριό.

Έτσι απλά οι πατριώτες πέρασαν καλά είδαν ανθρώπους από τα παλιά πρόσωπα γνωστά και αγαπητά ζωγραφισμένα μέσα στην καρδιά.

ΔΑΝΑΗ

Πλούτος

Το χρήμα στον κόσμο σαν εφάνη η χρήση του έγινε σε κάθε πόλη και λιμάνι. Αν έχεις χρήματα αγοράζεις αγαθά αλλιώς μένεις απλά χωρίς αυτά.

Κάποιοι το αγάπησαν πολύ στη ζωή ετούτη και συγκέντρωσαν στο σπίτι τους μεγάλα πλούτη. Πλούσιοι και φτωχοί βρίσκονται σε αιώνια πάλη όταν νικούν οι πλούσιοι, οι φτωχοί βρίσκονται σε μαύρο χάλι.

Από τα αρχαία χρόνια εγράφη από τον Αριστοφάνη για τον πλούτο. Επίδραση ακόμη και στην τέχνη μπόρεσε να κάνει ένα μόνο δεν μπόρεσε στον κόσμο τούτο του ανθρώπου την καρδιά να τη γλυκάνει.

ΔΑΝΑΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ – ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΙΔΩΝ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ – ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ - ΔΙΑΝΟΜΕΣ SUPER MARKET

Αφοι ΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ:ΕΘΝ. ΟΔΟΣ ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑΣ- ΕΠΙΚ. ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΤΗΛ. 26260 22760 - FAX: 26260 22761

**ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ**

**ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΨΥΚΤΙΚΟΣ**

ΤΗΛ.: 6974 67 82 53

Σταμάτης Κων/νος

Χαλκοκονδύλη 9 & Πατησίων (βασ Όροφος)

Τηλ. Κέντρα:

210 3837005 - 06, 210 5200094, 210 5200082
Fax. 210 3817777 • www.abios.gr • skype:kostas446



ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΒΗΛΑΡΑ

Ο συμπατριώτης μας (από Πετράλωνα) Δημήτρης Κ. Βηλαράς, καταξιωμένος Φιλολόγος, έχει τεκμηριώσει επιστημονικά με σχετική εργασία- εισήγησή του, που δημοσιεύτηκε παλαιότερα και στο Φιγαλικό Βήμα, για τη σωστή ορθογραφική γραφή των λέξεων ΕΠΙΚΟΥΡΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ & ΦΙΓΑΛΙΑ.

Επί πλέον έχει γράψει ένα ωραίο βιβλίο με τίτλο « ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ (ΒΕΡΒΙΤΣΑ) ΟΛΥΜΠΙΑΣ – ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ», που αξίζει τον κόπο να το μελετηθεί.

Ελπίζουμε να έχουμε τη συνεργασία του Δημήτρη, όταν μπορέσει, στο Φιγαλικό Βήμα και θα μεριμνήσουμε να δημοσιεύσουμε σε επόμενο φύλλο την εργασία- εισήγησή του για τη σωστή ορθογραφική γραφή των λέξεων Επικούριος Απόλλωνας και Φιγαλία, έτσι ώστε να ξαναθυμηθούμε την επιστημονική του τεκμηρίωση.
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Συμπατριώτης μας Ανδρέας Φάσσαρης του Δημητρίου, Ιατρός, και η σύζυγός του, Ευγενία Μπώτση - Φάσσαρη, Μηχανικός, απέκτησαν τον περασμένο Νοέμβριο 2012, το πρώτο τους χαριτωμένο και υγιέστατο τέκνο, που είναι αγοράκι.

Είναι το πρώτο εγγόνι της οικογένειας του στρατηγού Δημητρίου Φάσσαρη & της Φωφώς Φάσσαρη και έχει πλημμυρίσει την οικογένεια με χαρά και συγκίνηση.

Η καινούργια ζωή που αναπτύσσεται με το νέο μέλος που διευρύνθηκε η οικογένεια, δίνει αισιοδοξία και ελπίδα για όμορφες μέρες στους γονείς, τον παππού και τη γιαγιά.

Συγγενείς και φίλοι στέλνουν τις ευχές από καρδιάς, να τους ζήσει και να 'ναι χαρούμενο και ευτυχισμένο.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, εύχονται στο νεογέννητο να ζήσει πολλά, καλά και ευτυχισμένα χρόνια και στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσει ο γιός τους, να τον χαίρονται και να τον καμαρώνουν. Τις άπειρες ευχές στέλνουν και στον παππού Δημήτρη και τη γιαγιά Φωφώ.

Ο Συμπατριώτης μας Χρήστος Ζάγκος του Θεόδωρου, Μηχανικός, και η σύζυγός του, Κέλλυ Ζάγκου - Τζαννίνη, Φιλολόγος, απέκτησαν τον Ιανουάριο 2013, το πρώτο τους χαριτωμένο και υγιέστατο τέκνο, που είναι αγοράκι.

Είναι το πρώτο εγγόνι της οικογένειας του Θεόδωρου Ζάγκου, προέδρου του Δ.Σ. & της Ιορδάνας Ζάγκου και όλοι οι συγγενείς, γνωστοί και φίλοι εύχονται από καρδιάς να τους ζήσει και να 'ναι χαρούμενο και ευτυχισμένο.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, εύχονται στο νεογέννητο να ζήσει πολλά, καλά και ευτυχισμένα χρόνια και στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσει, να τον χαίρονται και να τον καμαρώνουν. Άπειρες ευχές διαβιβάζουν στον παππού και τη γιαγιά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στην Αρχαία Φιγαλεία θέση Σαδαραρές, οικόπεδο εντός οικισμού συνολικού εμβαδού 2628.67 τ.μ, με λιθόκτιστη εγκαταλελειμμένη κατοικία εντός του οικοπέδου, άρτια και οικοδομήσιμη δίπλα σε κεντρικό δρόμο πλάτους 4 μέτρων, με παροχές ηλεκτρικού ρεύματος, νερού και τηλεφώνου. Τιμή 38.000 ευρώ.
Πληροφορίες Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης 6977443477

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

* ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΣΗΣ 1945 -2012

Πέθανε στο Χολαργό όπου διέμενε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Παπάγου, σε οικογενειακό τάφο, ο ηλικίας 67 ετών ΝΙΚΟΣ ΜΑΛΕΣΗΣ από την Παύλιτσα.

Ο ΝΙΚΟΣ γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε στη Σχολή Εμποροπλοιαρχών στον Ασπρόπυργο και μετά τη στρατιωτική του θητεία εργάστηκε ως πρώτος Καπετάνιος σε εμπορικό πλοίο.

Παντρεύτηκε και απέκτησε δυό παιδιά, το Χρήστο και την Κυριακούλα.

Η κακιά μοίρα όμως δεν τον άφησε να χαρεί ούτε τα παιδιά του ούτε αυτή την ίδια του ζωή. Από πολύ νωρίς, μόλις που είχε περάσει τα 30 η μαύρη μοίρα τον περίμενε στη γωνία εξαντλώντας πάνω σ' αυτό το παιδί την κακία της και τον χτύπησε ανελέητα με την επάρατο νόσο της σκλήρυνσης κατά πλάκας. Αυτή η νόσος τον άφησε κάπου 25 χρόνια σχεδόν ημιπαράλυτο και τα τελευταία 10 χρόνια της μαύρης ζωής του τελείως παράλυτο.

Τελικά ο Μεγαλοδύναμος τον λυπήθηκε και του έδωσε χάρη παίρνοντας τον κοντά του και βάζοντας τέλος στο έργο της απαίσιας μοίρας του.

Οι συγγενείς και φίλοι που κηδεύσαμε στις 18 του Δεκέμβρη τον Άνθρωπό μας, δεν παραδώσαμε στο Χρήστο και την Ελένη δηλαδή στους γονείς του που τον δέχτηκαν στον οικογενειακό τάφο, το Νίκο το λεβέντη που είχαμε άλλοτε γνωρίσει και ζήσει αλλά ένα ταλαιπωρημένο και αγνώριστο Νίκο.

“Ένα πελώριο ΓΙΑΤΙ επλανάτω σ' όλους μας? Γιατί τόση κακία της μοίρας πάνω σ' αυτό το παληκάρι που μας είχε δώσει τόσες χαρές στο μακρινό παρελθόν.

Από όσα ξέρουμε και οι δύο ρίζες του δηλαδή οι Μαλεσαίοι και οι Παπαχαλαμπαίοι ήσαν δίκαιοι και πορεύονταν μέσα στα ανθρώπινα πλαίσια. Άραγε τίνος αμαρτίες ξεπλήρωσε αυτό το παιδί?

Εκείνο που εύχομαι από καρδιάς, κανέναν Άνθρωπο επί της Γής να μην γνωρίσει τα όσα αυτό το παιδί έζησε.

Είθε ο Μεγαλοδύναμος ν' αναπαύσει

**Το Κατάστημα FIGALOS της εταιρίας FGL by Figalos, το οποίο αποτελεί μια δυναμική παρουσία στο χώρο της μόδας και του γυναικείου ενδύματος με ανανεωμένη γραμμή, τέλεια ραφή & άριστη ποιότητα σας περιμένει στο ΙΛΙΟΝ - Θηβών 476.
Τηλέφωνα επικοινωνίας 210-2639752, Fax: 210-2617455**





την άκακη ψυχούλα του, που τόσο βάνουσα βασάνισε η μαύρη του μοίρα.

Για την ιστορία το ΝΙΚΟ είχε βαφτίσει ο αείμνηστος συμπατριώτης μας, ο Θόδωρος ο Κοκκίνης.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΛΕΣΗΣ, ο Θυρέγκλας σου, όπως μ' έλεγες ΝΙΚΟ ΜΟΥ.

Τα Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και όλοι οι συμπατριώτες, που γνώριζαν πρόσωπα και καταστάσεις, συμμεριζόμαστε τον πόνο και τη θλίψη του Θόδωρου Μάλεση και εκφράζουμε τη λύπη μας για το άδικο χτύπημα της μοίρας στο συμπατριώτη μας Νίκο Μάλεση. Ευχόμαστε ο Ύψιστος να δίνει παρηγοριά και δύναμη στους δικούς του και η ψυχή του να βρεί την ανάπαυση και τη γαλήνη κοντά στο Μεγαλοδύναμο.

* ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΕΟΧΑΡΗ σύζυγος του ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

Έφυγε πλήρης ημερών από τη ζωή στις 30 Νοεμβρίου 2012 η συμπατριώτισσα μας ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΕΟΧΑΡΗ, σύζυγος του Λυκούργου Θεοχάρη. Μαζί με τον άνδρα της Λυκούργο, απέκτησαν οκτώ παιδιά, την Παναγιώτα, το Χρήστο, τη Μαρία, τη Γιαννούλα, τη Σωτηρία, την Αλέκα, το Γιώργο και την Φωφώ, δηλαδή 6 κορίτσια και 2 αγόρια. Αγωνίστηκε στις δύσκολες εποχές πριν από το '60 στο χωριό, όπως όλοι οι συγχωριανοί και μαζί με τον λεβέντη και εργατικότατο άνδρα της Λυκούργο και τον πεθερό της Αλέξη Θεοχάρη – Αλέξη Ζαρίφη, όπως τον ήξεραν οι συγχωριανοί- και κατόρθωσε να μεγαλώσει τα οκτώ παιδιά της και να τους δώσει την κατάλληλη ανατροφή και πορεία για να προκόψουν και να ζήσουν με τιμή και αξιοπρέπεια. Τη δεκαετία του 1960, όταν πολλοί συμπατριώτες εγκατέλειψαν το χωριό, έφυγε και η ΚΑΤΕΡΙΝΑ και εγκαταστάθηκε μαζί με τον άνδρα της και την οικογένειά της στην Πρωτεύουσα.

Στην Αθήνα η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ευτύχησε να δει τα παιδιά της αποκαταστημένα επαγγελματικά και οικογενειακά και να χαρεί τα πάρα πολλά εγγόνια και δισέγγονα της, που γέμισαν με χάρη, πλούσιο πνεύμα και άπειρη ομορφιά τη φαμίλια της.

Η οικογένεια της εκπλήρωσε την επιθυμία της, να ταφεί στο χωριό κοντά στον άνδρα και τους δικούς της και

στις 2 Δεκεμβρίου 2012, μετέφεραν τη σωρό της στο χωριό, όπου κηδεύτηκε με τιμές στη Φιγαλική Γή, που αγαπούσε και με τη συμμετοχή πλήθους κόσμου από συγγενείς, φίλους και συμπατριώτες.

Τα Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και όλοι οι συμπατριώτες, εκφράζουμε τη λύπη μας στα παιδιά της, τους γαμπρούς, τις νύφες τα εγγόνια, τα δισέγγονά της και τους συγγενείς της και Ευχόμαστε η ψυχή της να βρεί την ανάπαυση κοντά στον αγαπημένο σύζυγό της Λυκούργο.

* ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΑΣΣΑΡΗΣ

Έφυγε πλήρης ημερών από τη ζωή στις 11 Φεβρουαρίου 2013, ο συμπατριώτης μας ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΑΣΣΑΡΗΣ του Πάνου, ο οποίος μέχρι την τελευταία του πνοή έμεινε στην αγαπημένη του Φιγαλική Γή, δηλαδή στο χωριό.

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ή Ανδρέα Πάνος - όπως τον ήξεραν οι συγχωριανοί- είχε παντρευτεί την Ελένη Φάσσαρη (Πανταζή) και απέκτησε μαζί της πέντε παιδιά, τον Πάνο - Δάσκαλο, την Νικολέτα που διαμένει στη Γερμανία, τον Γιάννη και το Δημήτρη - Στρατηγούς του Ελληνικού Στρατού και τον Γιώργο - Λυκείαρχη.

Αγωνίστηκε σκληρά και γενναία, κατά τις δύσκολες εποχές που βίωναν οι κάτοικοι του χωριού μας, μαζί με τη σύζυγό του, για να ζήσει η φαμίλια του και να σπουδάσει και ν' αποκαταστήσει τα παιδιά του.

Ευτύχησε να δει όλα τα παιδιά του αποκαταστημένα και την οικογένειά του να μεγαλώσει με εγγόνια και δισέγγονα και θεωρούσε για αυτό και μόνο το λόγο, τον εαυτό του ευτυχή.

Ήταν από τους λίγους συμπατριώτες, που δεν θέλησε να εγκαταλείψει το χωριό και την επιθυμία του αυτή τη σεβάστηκαν τα παιδιά του και φρόντισαν για την άνετη διαμονή του στο χωριό μέχρι την ώρα της αποδημίας του στον Κύριο.

Ως είναι φυσικό και η τελευταία του κατοικία ήταν στο κοιμητήριο του χωριού, κοντά στη σύζυγό του και τους προγόνους του, όπου κηδεύτηκε με τιμές και με τη συμμετοχή πλήθους κόσμου από συμπατριώτες, συγγενείς και φίλους.

Τα Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και όλοι οι συμπατριώτες, εκφράζουμε τη λύπη μας στους δικούς του και Ευχόμαστε η ψυχή του να βρεί την ανάπαυση και τη γαλήνη κοντά στο Μεγαλοδύναμο.

**"ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΘΑ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΟΥΝ ΣΤΟ
ΕΠΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΤΟΥ
ΦΙΓΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ".**

Εργαστήριο Χρυσοχοΐας

Χρήστος και Αλέκος Μυλωνάς
Λεωχάρους 5, 6ος όροφος Τηλ. 2103238293, 2103255327



PIT LANE 46

**Ταπετσαρίες
Auto Moto Σκαφών**

Ελλησπόντου 46
Βύρωνα

Τηλ. 2112218526 Κιν. 6945611494

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΑΣ
σύζυγος της
συμπατριώτισσάς μας
Κων/νας Δ. Ζάγκου



ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ, ΓΝΩΜΕΣ, ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

‘Έχουν ειπωθεί διαχρονικά:

Για την Αλήθεια.

Η Αλήθεια είναι πηγή παντός αγαθού δια τε τους θεούς και τους ανθρώπους. Όστις επιζητεί την ευλογίαν και ευδαιμονίαν εν τω κόσμω τούτω οφείλει να είναι μέτοχος αυτής, από νεαρής ηλικίας.

Αλήθεια πάντων μεν αγαθών θεοίς, ηγείται δε πάντων εν ανθρώποις.
ΠΛΑΤΩΝ.

. *****

Ο χείμαρρος της αλήθειας τρέχει ανάμεσα από τα αυλάκια των πλανών.

Οι άνθρωποι είναι προικισμένοι από τη φύση να κρίνουν την αλήθεια και συνήθως την αποκαλύπτουν.

Φίλος μεν ο Πλάτων, φιλότατη δε η αλήθεια.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

. *****

Θυγάτηρ αλάθεια Διός.
ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

Άγει δε εις φώς την αλήθειαν ο χρόνος.
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

Χρόνος αληθείας πατήρ.

Έχει γαρ τι πικρόν ο της αληθείας λόγος.

ΑΡΧ. ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ.

‘Αλήθεια πάσας τας τέχνας και τας επιστήμας κοσμεί, ει δ’ αύτη απείη, ουδεμίαν έχουσι κοσμιότητος ώραν.

- ‘Αληθείας ανέχου . Μη ψεύδου αλλά αλήθευε.
ΣΟΛΩΝ.

. *****

Απλά γαρ εστί της αληθείας έπη. ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

. *****

-Από μικρό και από μεθυσμένο μαθαίνεις την αλήθεια.

-Η αλήθεια είναι μία.

-Η αλήθεια πλέει σαν το λάδι στο νερό.

-Η αλήθεια είναι πικρή.

- Ο καιρός ξεσκεπάζει την αλήθεια.

- Η αλήθεια περπατά, ολόγυμνη στην στράτα.

Λ. ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ.

Μα τους θεούς, δεν υπάρχει ούτε ζωγράφος ούτε γλύπτης ικανός ν’ απεικονίσει το θείον κάλος της αλήθειας.
ΦΙΛΗΜΩΝ.

Φίλει την αλήθειαν κάν πικρά ή .

Αληθές ανθρώποις ούχ ευρίσκεται.
ΘΑΛΗΣ.

‘Ότι υπάρχει μέσα μας κατ’ εικόνα Θεού, είναι η αγάπη για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Το Έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικόν ό,τι είναι αληθές.
ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ.

. *****

-Η αλήθεια είναι το πρώτο θύμα του πολέμου.

-Σιγάν την αλήθειαν χρυσόν εστί θάπτειν.
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

Ανίκητος γαρ φησιν η αλήθεια. ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ.

-Τα διαμάντια βρίσκονται μέσα στα βάθη της Γής, κι οι αλήθειες μέσα στα βάθη της σκέψης.

-Οι καλύτερες αλήθειες είναι οι πιο απλές.
ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ.

-Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς.

-Μειζοτέραν τούτων ούκ έχω χαράν, ίνα ακούω τα εμά τέκνα εν αληθεία περιπατούντα.

‘Εστω δε ο λόγος υμών ναι ναι, ού ού , το δε περισσόν τούτου εκ του πονηρού εστί.
Κ. ΔΙΑΘΗΚΗ.

Η αλήθεια όσο κι αν πιεσθή, όσο κι αν συμπιγή, λαλεί πάντοτε και σπάνια επιστομίζεται. ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

Περιφρονώ τους πολιτικούς, δεν έχω καμία συμπάθεια σ’ εκείνους που δεν αγαπούν την αλήθεια. ΜΠΟΡΙΣ ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ.

Για την Ανδρεία - Γενναιότητα.

- Ανδρεία εστί η αρετή του θυμοειδούς καθ’ ήν, οι άνθρωποι δυσέπληκτοι εισίν υπό φόβων των περί τον θάνατον και τον ευθαρσή είναι και εύτολμον προς τους κινδύνους και το μάλλον αιρείσθαι τεθνάναι καλώς ή αισχρώς σωθήναι και το νίκης αίτιον είναι.

-Η ανδρεία συνίσταται στο να είναι κανείς ικανός να διαπράττει κατά την ώραν των κινδύνων



λαμπράς πράξεις και καθώς επιτάσσει ο νόμος και κατά τρόπον συντελούντα εις την εφαρμογή του νόμου.
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

Ανδρεία δεν είναι η επιπόλαια υποτίμηση του κινδύνου , αλλά η σωστή εκτίμηση και κατανίκησή του.
ΖΑΝ Π. ΡΙΧΤΕΡ

Ο γενναίος οφείλει πάντα να είναι και μεγαλόψυχος.
ΚΙΚΕΡΩΝ

Ανδρείας ουδέν όφελος, μη παρούσης δικαιοσύνης, ει δε δίκαιοι πάντες γένοιτο, ουδέν ανδρείας δεήσονται.

Η μέν του σώματος ισχύς γηράσκει, η δε της ψυχής ρώμη των αγαθών ανδρών αγήρατος εστί.
ΞΕΝΟΦΩΝ

Οι ανδρείοι είναι θαρραλέοι. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως όλοι οι θαρραλέοι είναι ανδρείοι. Γιατί το θάρρος, όπως και η δύναμη, δημιουργείται στους ανθρώπους είτε από επιτηδειότητα, είτε από οργή, είτε και από μανία ακόμα, ενώ αντίθετα η ανδρεία προέρχεται από τη φύση και από την ορθή διάπλαση της ψυχής.
ΠΛΑΤΩΝ.

Πάσα η γή πατρίς των γενναίων. ΟΒΙΔΙΟΣ

‘Όμορφη κορμοστασιά, λεβεντιά και χάρη και ατσαλένια δύναμη, κάνουν το παλικάρι.

-Να τρώει η σκουριά το σίδηρο και η γή τον αντρωμένο.

- Κουτσό ποτέ μη κυνηγός, με σένα θα γελάσουν.

- Κλαίγε σαν γυναίκα, αν δε νικάς σαν άντρας.



Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ - ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ 1770 - 1843

Την 25η Μαρτίου, ημέρα του Ευαγγελισμού για την Χριστιανική πίστη που ο Άγγελος Κυρίου διαβίβασε μήνυμα, ευχάριστη αγγελία, στην παρθένο Μαρία για την ενσάρκωση του Υιού του Θεού, έχει καθιερωθεί να γιορτάζεται μαζί και η ημέρα της Εθνικής Παλιγγενεσίας του Ελληνικού Έθνους.

Και πράγματι μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς, με την ένδοξη Επανάσταση του 1821, το γένος των Ελλήνων κατόρθωσε ν' απελευθερώσει κατ' αρχήν ένα τμήμα της ελληνικής Γής και να ξαναδημιουργήσει και πάλι, μετά από την κατάρρευση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και την σκλαβιά που του επιβλήθηκε από την τούρκικη τυραννία και δουλεία, ένα ανεξάρτητο Ελληνικό Κράτος, πολίτες του οποίου είμαστε και μείς σήμερα.

Δεν θα αναφερθούμε όμως στα πολεμικά, κοινωνικά, οικονομικά ή και πολιτικά γεγονότα της ένδοξης αυτής ιστορίας, που αφορούν την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και για την οποία έχουν γραφτεί χιλιάδες σελίδες στη νεότερη ελληνική αλλά και παγκόσμια ιστορία. Ούτε θα γράψουμε για τα κατορθώματα του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, που τον αποκαλούσαν και Γέρο του Μοριά, κατά τη διάρκεια της επανάστασης του Εικοσιένα τα οποία απλώς θ' αναφέρουμε επιγραμματικά. Αλλά θ' αναφερθούμε σε λίγα ιστορικά γεγονότα, από την πληθώρα που έχουν γραφεί για το Γέρο του Μοριά, και αφορούν την περίοδο της ζωής του πριν ξεκινήσει τη δράση κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 με σκοπό μέσα από αυτό το σημείωμα να γνωρίσουμε καλύτερα τη προσωπικότητα του ανδρός.

Ο Θόδωρος Κολοκοτρώνης ένας από τους βασικότερους πρωταγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης, με τον αγώνα του, τη γενναιότητα του, την ευφυΐα του, την τόλμη και την πονηριά του, συνετέλεσε αποφασιστικά στην επιτυχία της Επανάστασης κατά των Τούρκων και στην παλιγγενεσία ή ανασύσταση του νεότερου Ελληνικού Κράτους.

Ο Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στις 5 Απριλίου 1770 (Δευτέρα της Λαμπρής) κάτω από μια βελανιδιά στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας, όπου βρέθηκε η φαμίλια του μαζί με άλλους ραγιάδες, κυνηγημένους από τους Τούρκους του Οσμάν μπέη της Τρίπολης, μετά την αποτυχημένη εξέγερση και λεγόμενη επανάσταση του Ορλώφ. Στο σημείο εκείνο σήμερα έχει στηθεί μνημείο προς τιμήν του Γέρου του Μοριά. Πατέρας του ήταν ο Κωνσταντής, καπετάνιος των κλεφτών της Αρκαδίας και μητέρα του η Ζαμπία ή Ζαμπέτα κόρη του Καπετάν Κωτσάκη από την Αλωνίσταινα. Τον βάπτισαν Θόδωρο, στο όνομα ενός από τους αδελφούς του Ορλώφ, γιατί στην οικογένεια του δεν υπήρχε αυτό το όνομα.

Ο πατέρας του σκοτώθηκε από τους Τούρκους το 1780 και ο μικρός Θοδωρής έμεινε κοντά στην οικογένειά του και βοηθούσε τη μάνα του, πουλώντας ξύλα στην τουρκοκρατούμενη Τριπολιτσά, ώπου έγινε δεκαπέντε με δεκάξι χρονών. Τότε το 1785 βγήκε στο βουνό και όχι ως απλώς κλέφτης, αλλά λόγω του ονόματος, έγινε αμούστακο «καπετανάκι». Δεν ήταν όμως μόνο το όνομα του πατέρα του που τον έκανε σεβαστό στα μάτια των συντρόφων του, αλλά και η εξυπνάδα του, η γενναιότητά του, η φρονιμάδα του και η σοβαρότητά του. Αυτά τα χαρακτηριστικά του χάρισαν την αρχηγία και ταυτόχρονα το προσωνύμιο του « Γέρου» που έμεινε να τον αποκαλούν σ' όλη του τη ζωή. Μικρό «καπετανάκι» γνώρισε το Ζαχαριά, ο οποίος ήταν μεγάλος καπετάνιος της κλεφτουριάς στο Μοριά την εποχή εκείνη, που σέβονταν οι ρωμιοί και φοβόντουσαν οι τούρκοι. Από αυτόν τον μεγάλο καπετάνιο πήρε τα πρώτα μαθήματα τακτικής, δράσης και οργάνωσης του κλεφτοπόλεμου κατά των Τούρκων.

Η δράση του από την εποχή εκείνη της νιότης του, ήταν πολύπλευρη και είχε προσανατολισμό την ανακούφιση των ραγιάδων από την τυραννία των Τούρκων και τέλος τη λευτεριά της πατρίδας.

Αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε σ' ένα περιστατικό από τα πολλά που έχουν καταγραφεί την περίοδο εκείνη, από το οποίο έχουν μείνει και οι στίχοι ενός τραγουδιού που λέγεται ότι εμπνεύστηκε ο ίδιος ο Κολοκοτρώνης, έτσι ή και σε παραλλαγή όπως το τραγουδούσαν οι παλιοί στο χωριό μας, ως τραγούδι της «τάβλας».



Την Άνοιξη του 1797 μαθαίνει πως από τα καραούλια του θα περνούσαν Τούρκοι με 150 ραγιάδες αλυσοδεμένους, που τους είχαν πιάσει γιατί βοηθούσαν τους κλέφτες.

Ήταν ημέρα της Λαμπρής και λέει στα παλικάρια του, να κρεμάσουν τα χαιμαλιά τους στα έλατα, γιατί αυτή είναι η εκκλησία τους και αφού τ' ασπαστούν και σταυροκοπηθούν να πάνε να λευτερώσουν τους αλυσοδεμένους.

Και πιάνει ένα δημοτικό τραγούδι, με δικά του λόγια:

“Καλά τρώμε και πίνουμε και λιανοτραγουδάμε

δεν κάνουμε κι ένα καλό, καλό για την ψυχή μας:

-Ο κόσμος φτιάχνει εκκλησίες, φτιάχνει και μοναστήρια

και πάμε να φυλάξουμε της τρίχας το γιοφύρι

που θα περάσει ο βόϊβοντας με τους αλυσομένους

να κόψουμε τους άλυσους να βγούν οι σκλαβωμένοι».

Πράγματι πιάσανε το γεφύρι, έπεσαν πάνω στους Τούρκους σα λιοντάρια. Σκοτώθηκε ένας από τους Κολοκοτρωνάιους και 8 Τούρκοι. Λευτερώθηκαν όμως όλοι οι αλυσοδεμένοι ραγιάδες.

Παντρεύτηκε την Κατερίνα, κόρη του προεστού Καρούτσου από το Άκοβο, και γίνηκε σύγαμπος με τον Σταματελόπουλο τον πατέρα του Νικητάρη του τουρκοφάγου, που ήταν δεξί του χέρι αργότερα στο Εικοσιένα. Με την γυναίκα του την Κατερίνα απέκτησε πέντε παιδιά, τρία αγόρια τον Πάνο, τον Γιάννη ή Γενναίο και τον Κων/νο ή Κολίνο και δύο κόρες την Γεωργίτσα και την Ελένη.

Η δράση του και ο θρύλος του, την εποχή εκείνη, είχαν γίνει βραχνάς για την Τουρκία στο Μοριά. Άγριος διωγμός της κλεφτουριάς και των ξεσηκωμένων ραγιάδων ξεκίνησε, με μεγάλες τούρκικες δυνάμεις που έστειλε η Υψηλή Πύλη στην Τριπολιτσά. Η Μάνη, που έδινε τις περισσότερες φορές καταφύγιο στην κλεφτουριά, έπεσε στα χέρια των Τούρκων ή οι μανιάτες καπεταναίοι συνθηκολόγησαν για να σώσουν τις φαμίλιες και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Το κινήγι του Κολοκοτρώνη και όλης της κλεφτουριάς είχε πολύ αγριέψει, με αποτέλεσμα να γεμίσουν τα διάσελα με μνήματα παλικαριών. Τον Απρίλιο (Πάσχα) του 1806 ο Θόδωρος Κολοκοτρώνης με λίγους συντρόφους, ύστερα από περιπετειώδη πορεία, κατάδιωξη από Τούρκους και Χριστιανούς, που επιστράτευσαν οι Τούρκοι και προδοσίες, μπάρκαρε σ' ένα καραβάκι στο Γύθειο και πήγε στο Σιρίγο (Κύθηρα). Από εκεί δια θαλάσσης κατέληξε στη Ζάκυνθο. Εκεί στην Επανησιακή Πολιτεία, που ήταν την εποχή εκείνη υπό Ρούσικη επικυριαρχία, συνάντησε πλήθος καπεταναίων από το Σούλι, τη Ρούμελη, τη Θεσσαλία,



τη Μακεδονία και το Μοριά, που είχαν καταφύγει εκεί κυνηγημένοι από τους Τούρκους. Η συγκέντρωση αυτή των Ελλήνων στα Επάνησα είχε ως αποτέλεσμα να γίνονταν μια μεγάλες στρατιωτικές ζυμώσεις και οργανώσεις, που είχαν σκοπό τη ανάπτυξη δράσης κατά των Τούρκων.

Στη Ζάκυνθο ασχολήθηκε με το εμπόριο και με το επάγγελμα του χασάπη.

Του προτάθηκε κατ' αρχήν να υπηρετήσει στο Ρούσικο στρατό αλλά εκείνος δεν δέχθηκε. Το ίδιο έγινε το έτος 1807 που η Ζάκυνθος περιήλθε στους Γάλλους, του έγινε πρόταση να υπηρετήσει στο στρατό του Ναπολέοντα (Γαλλικό) και πάλι δεν δέχθηκε. Δέχθηκε όμως να γίνει καπετάνιος σε κουρσάρικο καράβι, με άδεια να χτυπάει τους Τούρκους όπου τους έβρισκε. Στη συνέχεια πήγε στη Σκιάθο, όπου μαζί με πολλούς άλλους οπλαρχηγούς και καπεταναίους της στεριάς και της θάλασσας, φτιάξανε στόλο από 70 μικρά πλοία, τα οποία έβαψαν κατάμαυρα (μαύρα καράβια) και τους τοποθέτησαν γαλάζια σημαία με άσπρο σταυρό και αφού χωρίστηκαν σε 10 μοίρες, έγιναν ο φόβος και ο τρόμος των τούρκικων караβιών από την Εύβοια ως τα Δαρδανέλλια. Στο τέλος, ύστερα από βαρύ χειμώνα που τους έδερνε, αποφάσισαν να φυλαχτούν σε απάνημα και φιλικά λιμάνια. Ο Κολοκοτρώνης επέστρεψε στη Ζάκυνθο.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειώσουμε ένα γεγονός που έχει και την πλευρά, την ευτράπελη. Ο Αλή Φαρμάκης, Τούρκος αρχηγός της φαμίλιας των Ισμαηλαίων στην Ηλεία με πολλά γρόσια και τσιφλίκια, είχε από παλιά φιλικές σχέσεις με τον Κολοκοτρώνη και την οικογένειά του. Την εποχή εκείνη διοικητής του Μοριά ήταν ο

Βελής, γιός του Αλή Πασά, που κλάδευε τους ισχυρούς είτε ήσαν Χριστιανοί είτε Μουσουλμάνοι. Ο Βελής ζήτησε από τον Αλή Φαρμάκη να πάει στην Τρίπολη να προσκυνήσει. Τούτος αρνήθηκε και προτίμησε να πάρει τα όπλα, ταυτόχρονα γράφει τα καθέκαστα στον Κολοκοτρώνη που ήταν Ζάκυνθο και ζητάει βοήθεια. Ο Κολοκοτρώνης, παρά την απαγόρευση από τους Γάλλους και την προτροπή των φίλων και γνωστών να μην πάει για βοήθεια, φεύγει κρυφά με καμιά δεκαπενταριά παλικάρια, περνάει με βάρκες στο Κοτίχι της Κυλλήνης και φθάνουν στο Μοναστηράκι της Γορτυνίας, που είχε τον πύργο του ο Αλή Φαρμάκης. Τον βρίσκουν περικυκλωμένο από 4.000 στρατό που είχε στείλει ο Βελής. Το βράδυ με γιουρούσι μπαίνουν στον πύργο. Και την άλλη μέρα αρχίζουν μαζί με τους 100 άνδρες του Αλή Φαρμάκη το κανονίδι και το ντουφεκίδι, με αποτέλεσμα ν' αντιλαλούν τα λαγκάδια και οι ρεματιές και οι πολιορκητές του Βελή να μην ξέρουν που να κρυφτούν. Θάμπωσαν τα μάτια των Τούρκων του Αλή Φαρμάκη από την τόλμη, το μυαλό και την λεβεντιά του Κολοκοτρώνη και των παλικαριών του. Ένας ανιψιός του Φαρμάκη το βράδυ μετά τη σκληρή μάχη, δεν κρατήθηκε και λέει στον Κολοκοτρώνη:

- Κρίμα, όπου δεν είσαι Τούρκος, ορέ Κολοκοτρώνη. Τρανός αφέντης θα γινόσουν.

Και ο Κολοκοτρώνης με χαμόγελο του λέει:

- Αν γίνω Τούρκος, αγά μου, θα με «συνετέψουν»? (εννοεί θα του κάνουν περιτομή).

- Και βέβαια, λέει ο αγάς.

- Εμάς τους Χριστιανούς όταν μας βαφτίζουν,- του λέει ο Κολοκοτρώνης- μας κόβουν τρίχες από τα μαλλιά του κεφαλιού και τις βάζουν στο εικόνισμα του Χριστού. Αν γίνω Τούρκος θα με τραβάνε στον άλλο κόσμο : Ο Χριστός από τα μαλλιά και ο Μουχαμέτης (Μωάμεθ) από κάτω... το μέρος του.

Δε θέλω, αγά μου, να βάλω σ' όμοια φιλονικία δύο τέτοιους προφητάδες!!!.

Στα Επάνησα ο Κολοκοτρώνης Είχε πολλές επαφές και γνωριμίες με Έλληνες και ξένους. Εκεί γνώρισε μεταξύ των άλλων τον Ιωάννη Καποδίστρια, μετέπειτα Κυβερνήτη της Ελλάδος, τον Διονύσιο Σολωμό, νέο ποιητή που ήλθε από την Ιταλία, τον Αντώνιο Μαρτέλαο, λόγιο και ποιητή και τον Άγγλο συνταγματάρχη Τσώρτς, που θαύμαζε και αγαπούσε τους Έλληνες και το ελληνικό Πνεύμα. Οι δύο τελευταίοι, με τις συμβουλές

και τη διδασκαλία τους, επηρέασαν πάρα πολύ τη σκέψη του και ενδυνάμωσαν την αγάπη του για την πατρίδα και την ένδοξη ιστορία των Ελλήνων. Εξαιτίας του Άγγλου συνταγματάρχη Τσώρτς, κατατάχθηκε στον Αγγλικό στρατό και φόρεσε την γνωστή περικεφαλαία με την ελληνική λέξη «Είθε», που σήμαινε «είθε να φθάσει η ημέρα που θα αναγεννηθεί η Ελλάς». Για τη δράση του, την ανδρεία, την τόλμη και την εξυπνάδα του, οι Άγγλοι τον προβίβασαν στη θέση του Ταγματάρχη – «μαγιόρου».

Μετά τη σύσταση της ιερής συμμαχίας των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, που προέβλεπε μεταξύ των άλλων και την ακεραιότητα του Οθωμανικού Κράτους, οι Άγγλοι διέλυσαν τα Ελληνικά Συντάγματα, που είχαν φτιάξει στα Επάνησα.

Ο Κολοκοτρώνης κατάλαβε τότε ότι μόνοι τους οι Έλληνες θα αγωνιστούν για τη λευτεριά τους.

Τότε του προτάθηκε να μπει στη δούλεψη του Αλή Πασά, αλλά αρνήθηκε και ασχολήθηκε με το εμπόριο ζώων και τροφίμων, που έφερνε κατ' εσχολήν από την περιοχή της Πελοποννήσου και της Δυτικής Ελλάδος.

Ο λογισμός του όμως ήταν πάντα στα μέρη του Μοριά που γεννήθηκε και έζησε αυτός και οι προγονοί του και επιθυμούσε σφόδρα να αγωνιστεί για την απελευθέρωση του Μοριά και της Ελλάδας από τους Τούρκους.

Κατά τα γραφόμενα, πολλές φορές ανέβαινε με το στερνοπαίδι του, τον Κολίνο, στο Κάστρο τη Ζακύνθου κι έδειχνε τα βουνά του Μοριά και έλεγε στο γιό του.

-Εκεί έζησαν οι προγονοί μας, και τώρα αυτός ο τόπος στενάζει κάτω από τον τούρκικο ζυγό. Από αυτές τις στιγμές του Γέρου του Μοριά έχει βγει το παρακάτω δημοτικό τραγούδι:

Τι έχεις πατέρα μου και κλαίς και βαριαναστενάζεις?

Γλέπω τη θάλασσα πλατιά και το Μοριά αλλάργα,

με πήρε το παράπονο και το μεγάλο ντέρτι.

Τα παιδιά του, ο Κολοκοτρώνης, τ' ανάθρεψε και τα μόρφωσε στην Επτανησιακή Πολιτεία με την πίστη στο Χριστό και στη λευτεριά της Ελλάδος. Κατά το έτος 1819 έχασε τη γυναίκα του Κατερίνα, που του προκάλεσε βαρύ πένθος και αβάσταχτο πόνο.

Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία, το έτος 1818 στην Ζάκυνθο, από τον Πάγκαλο και τον Αναγνωσταρά και αυτός με τη σειρά του μύησε πολλούς φίλους, και γνωστούς Έλληνες στρατιωτικούς, εμπόρους και καπεταναίους. Το καθήκον που του είχε ανατεθεί και το είχε δεχθεί με μεγάλη προθυμία και ενθουσιασμό, ήταν να πάει στο Μοριά και να ξεσηκώσει τους Έλληνες σε επανάσταση κατά των Τούρκων, την κατάλληλη στιγμή.

Το 1820 παίρνει επιστολή από τους Φιλικούς, που του γνωστοποιούν ότι ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, είναι ο γενικός έφορος (αρχηγός) και ταυτόχρονα επιστολή από τον ίδιο τον Αλ. Υψηλάντη που του λέει μεταξύ των άλλων « Ο ένθερμος ζήλος όπου έχεις, δια να δουλεύσεις για την πατρίδα, και η φυσική σου γενναιότητα και αγχίνια είναι αρκετά γνωστή εκεί που πρέπει και σύντομα θα έλθει η ώρα (του ξεσηκωμού) Ταύτα και μένω ασπαζόμενος σε και αύθις και ευχόμενος σε υγείαν και επιτυχίαν»

Το πλήρωμα του χρόνου είχε φθάσει. Αρχές Γενάρη του 1821 κανόνισε να μπαρκάρει κρυφά σε ένα καϊκι και στις 6 Γενάρη του ίδιου έτους βγαίνει στην Καρδαμύλη (Σκαρδαμούλα) της Μάνης και κατέληξε στον πύργο του Μούρτζινου. Η φήμη του όμως και οι ελπίδες για λυτρωμό των ραγιάδων και για ξεσηκωμό και αγώνα κατά των Τούρκων, με καπετάνιο τον Κολοκοτρώνη, είχε φθάσει πριν από πολύ καιρό στο Μοριά.

Από την εποχή αυτή αρχίζει η αποφασιστικής σημασίας δράση του, για την απελευθέρωση της Ελλάδος, με τις ιστορικές του μάχες, τους μεγάλους αγώνες και αγωνίες του και τα ηρωικά του κατορθώματα, που έδωσαν θάρρος και απαντοχή στους ραγιάδες Έλληνες και τους ξεσήκωσαν για να φέρουν τη λευτεριά στον τόπο τους.



Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ 1770 - 1843



Συνέχεια από τη σελ. 15

Στις 23 Μαρτίου 1821, ημερομηνία που άρχισε η επανάσταση, μαζί με τους Μανιάτες του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, καταλαμβάνουν την Καλαμάτα.

Στη συνέχεια ύστερα από νικηφόρες μάχες κατά των Τούρκων στο Βαλτέτσι και το Λεβίδι, πολιορκεί στενά την Τρίπολη (Τριπολιτά) που ήταν το κέντρο των δυνάμεων και της αντίστασης των Τούρκων στο Μοριά και την καταλαμβάνει, το Σεπτέμβριο του 1821. Η πρώτη Ελληνική Κυβέρνηση, μετά από αυτές τις επιτυχίες τον διόρισε στρατηγό. Και ο στρατηγός Κολοκοτρώνης τον Ιούλιο του 1822 κατόρθωσε να αφανίσει τη μεγάλη στρατιά του Δράμαλη στα Δερβενάκια και την Αργολική πεδιάδα. Μετά από λίγο χρόνο κατέλαβε και το Ναύπλιο μαζί με τους Έλληνες, που το πολιορκούσαν.

Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, το έτος 1824 απώλεσε τον γιό του Πάνο Κολοκοτρώνη και ο ίδιος διώχθηκε και φυλακίστηκε στην Ύδρα στις 2 Φεβρουαρίου 1826 μαζί με άλλους προεστούς και καπεταναίους του Μοριά και το ρουμελιώτη Θεόδωρο Γρίβα.

Με την απόβαση του Ιμπραήμ, τουρκαιογύπτιου στρατηγού στην Πελοπόννησο τον Μάιο 1826, και ύστερα από πανλαϊκή απαίτηση, δόθηκε γενική αμνηστία από την τότε διοίκηση και απελευθερώθηκε ο Κολοκοτρώνης μαζί με τους άλλους φυλακισμένους για να αντιμετωπίσει το στρατό του Ιμπραήμ. Οι δυνάμεις του εχθρού ήταν μεγάλες και ισχυρές και η αντιμετώπισή τους δύσκολη. Παρ' όλα αυτά με την τακτική που εφαρμόσε ανέκοψε την πορεία και δυσκόλεψε το έργο του Ιμπραήμ, που είχε στόχο να καταπνίξει άμεσα την επανάσταση στο αίμα.

Μετά την εκλογή του Ιωάννη Καποδίστρια, Κυβερνήτη της ελεύθερης Ελλάδας, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης υπήρξε θερμός υποστηρικτής και συνεργάτης του. Όταν μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, εκλέχτηκε Βασιλιάς των Ελλήνων ο Όθωνας, ο Κολοκοτρώνης εκδήλωσε την δυσ-

ρέσκεια του για τις πράξεις της αντιβασιλείας, με αποτέλεσμα να τον συλλάβουν και να τον καταδικάσουν σε θάνατο για εσχάτη προδοσία στις 25 Μαΐου 1834. Στη δίκη μειοψήφησαν οι Αναστάσιος Πολυζωΐδης, πρόεδρος του δικαστηρίου και ο δικαστής Γεώργιος Τερτσέτης. Η ποινή όμως δεν εκτελέστηκε και όταν ο Όθωνας ενηλικιώθηκε, το επόμενο έτος, του απένεμε χάρη και τον έκανε στρατηγό.

Πέθανε στις 4 Φλεβάρη του έτους 1843 και ετάφη με μεγάλες τιμές στο νεκροταφείο Αθηνών.

Ο Σούτσος στον επικήδειο λόγο του με φωνή που τρέμει από συγκίνηση, λέει: « Έλληνες. Ανήρ μέγας ετελεύτησε και ο προσκληθείς να πλέξει τον επιτάφιον στέφανον αυτού ανάγκη να περιλάβει τον μέγαν ελληνικόν αγώνα. Εγώ δε ειμί ρήτωρ ελάχιστος και το κυριεύσαν την ψυχήν μου πένθος παραλύει την λαλίαν μου ...».

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης υπήρξε πράγματι μια μεγάλη στρατιωτική και όχι μόνο προσωπικότητα, που συνετέλεσε αποφασιστικά στην αποτίναξη του τούρκικου ζυγού, στην λευτεριά των Ελλήνων και στη δημιουργία του νεότερου Ελληνικού Κράτους.

Η αγάπη του για την πατρίδα και τη λευτεριά της Ελλάδος, η στάση της ζωής του με τις θυσίες του, τις ελπίδες του, τους οραματισμούς του, τους αγώνες και τις αγωνίες του, πρέπει ν' αποτελούν φάρο για μας τους νεοέλληνες που πολλές φορές χάνουμε τον προσανατολισμό μας στην πρόσκαιρη ικανοποίηση και την καλοπέρασή μας. Το μεγαλείο του Έθνους μας στηρίχθηκε και στηρίζεται στην λεβεντιά, την ανιδιοτέλεια, τους αγώνες, τη δράση και τη δημιουργία τέτοιων αγωνιστών και πρωτοπόρων της καθημερινής ζωής και του αθάνατου ελληνικού πνεύματος, που είναι άπειροι στο διάβα του χρόνου της μακραίωνης και ένδοξης Ιστορίας μας.

Αθήνα Φεβρουάριος 2013 Θόδωρος Ζάγκος